Bütün ülkelerin
proleterleri birleşin!

KAVGA VE YORUM

Faşizmi kahredeceğiz!

Karkêren hemû
welatan yekbın!

İŞÇİNİN SESİ

Yıl:8, Sayı:174-175
26 Ekim 1981

ÖFKE CUNTAYI KUŞATIYOR

Emine Engin

Son zamanlarda faşist cunta bir yıldır görülmedik derecede hırçın davranıyor, korkusunu küstah ve şımarıkça davranışlarla gizlemeye çalışırken açık üstüne açık veriyor. Bu boşuna değildir. Son zamanlarda Türkiye'de ve Avrupa'da faşist cuntaya karşı tepki hızla büyüdü ve yaygınlaştı.

Der Spiegel, bildiğimiz sağcı bir burjuva dergisidir. Evren'le yaptığı röportajda, bu derginin muhabiri Evren'i düpedüz köşeye sıkıştırmış, açık düşürmüştür. *Der Spiegel*'in bunu yapması, hem Avrupa demokratik kamuoyunun faşist cuntaya ne denli büyük bir tepki duyduğunu, hem de Avrupa burjuvazisinin Türkiye'nin gidişatından kaygularını yansıtmaktadır.

Söz konusu röportajda muhabir, Türkiye'yi bir düdüklü tencereye, faşist diktatörlüğü de kapağına benzetiyor. Zaten içte ve dışta tüm burjuva muhalefetin hareket noktası, bu buharın tencereyi patlatmaması kaygusudur. Ve son zamanlarda Türkiye'de buharın sıkıştığı, faşist cuntaya tepkinin yaygınlaştığı sezildiği için, geniş çevrelerde kaygu artmıştır. Faşist cuntanın hırçınlığı da aynı kaygudandır.

Faşist cunta legal siyasal partilerin çalışmasını daha baştan durdurmuştu. Uzun ve "zahmetli" çalışmalardan(!) sonra Danışma Meclisini de kurdu. Tam cuntanın oyuncak meclisi çalışmaya başlayacakken, cunta birden siyasal partileri feshetti. Bu kararı açıklarken Evren, telaşlı, sinirli, mantık zincirini yitirmiş bir havadaydı.

Evren, siyasal partileri dışarıya jurnalcilik yaptıkları için kapattıklarını söylüyor. Bu sözlerle, Amerikalı efendisinin kanatları altından Avrupa'ya "kafa tutması" bir yana, Evren, kamuoyu önünde mantıksız konuşmuş oluyor. Çalışmaları durdurulduğu için ve durdurulduğu halde siyasal partiler dışarıya jurnalcilik yapmışlarsa, hepten kapatıldıklarında da yaparlar.

Evren'in bu mantıksız konuşmaları, jurnalcilikten değil, asıl içerde biriken tepkiden korkuyu yansıtmaktadır. Aldatmaca bir danışma meclisi kurdular ama kimseyi aldatamadılar. Uygulamalarına karşı homurtular artmaya başladı. Bu durumda faşist cunta paniğe kapıldı ve zaten çalıştırmadıkları eski legal siyasal partileri bile, buharın sızabileceği ve büyütebileceği birer delik işlevi görürlerse diye kapattı.

Bir yıldır ağzına vurulup lokması alınan Ecevit ise, ülkede biriken tepkiyi sezdiği için olsa gerek, bir anda tutum değiştirdi. Basına bir bildiri yayınlayarak askeri yönetimi eleştirdi. Ertesi gün bir saat kadar sorguya çekildi ve hakkında dava açılacağı duyuruldu.

Ecevit'in bildirisinde, halkın orduya karşı direniş yapması gibi bir istekte bulunmadığı da belirtiliyor. Ecevit'in bu sözleri, hem halkın cuntaya duyduğu tepkinin açıkça kabul edilmesini, hem de bu tepkiyi dizginlemek için yeniden sosyal demokrasinin öne sürülmesi planlarını çok güzel yansıtıyor. O sözleri ona ettiren, bir yıl durduktan sonra tutum değiştirten işte budur. Ama papaz pilavı bir kez yer. Bu kez Ecevit halk adına parlak sözler ederek,

halkın savaşımını bulandıramayacaktır.

Türkiye'de yoğunlaşan tepki, biriken öfke cuntayı çok rahatsız ediyor. "Askeri gerekçelerle"(!) 3. Ordu'yu Malatya'ya aldıklarını duyurduğu konuşmasında Evren, Kürt halkı üzerindeki kanlı baskıları inkar ederek, savunmayla söze başlıyor. Bu savunma, Kürt halkına uyguladıkları kanlı teröre duyulan geniş kızgınlık karşısındaki aczin yansımasıdır.

Gözle görülüyor ki, faşist cunta bugüne dek takınabildiği kendine güvenli görünen tutumu yitirmiştir. Bunun en önemli nedeni Türkiye'de biriken tepki, bir başka önemli nedeni Avrupa demokratik kamuoyundan yükselen protestodur. Bu sayımızda verdiğimiz İTİB kongresi de, İngiltere demokratik kamuoyunun faşist cuntayı lanetlediğini yansıtan bir platform olmuştur.

Faşist cuntanın telaşının bir nedeni daha vardır. Bu da genel olarak uluslararası durumdur. Fransa'da Mitterand'ın seçilmesinden sonra Yunanistan'da Mitterand'dan daha da sol bir sol, seçimlerde ezici çoğunluk sağladı. Öte yandan Enver Sedat'ın öldürülmesi, Mısır gibi ülkelerde havanın gerginleştiğini gösteriyor. Avrupa'da yığınlar, barış istemlerini uzun süredir görülmemiş büyüklükte mitinglerle dile getiriyorlar. Amerika'da Reagan'ın uyguladığı siyaset, yöneticileri tekelci mi, sendikacı mı belli olmayan sendikaları bile deliğinden çıkardı, 250.000'lik gösteri oldu. Latin Amerika'daki bazı faşist diktatörlükler halkın baskısına karşı "demokrasiye dönüş" manevralarına başvurmak zorunda kalıyorlar.

Kısacası dünyada ve bölgemizde rüzgarlar soldan esiyor. Bu, halkımızın savaş azmini bileyen, faşist cuntanın önüne çok yönlü engeller çıkaran bir olgudur. Faşist cunta pratikte sorunları çözemeyecektir derken hesaba katılan bir etkendir.

Önemli bir çağın, önemli dönemeç yıllarında yaşıyoruz. Her gün gazetelerde okuduğumuz yüzlerce sorun, yığınların yükselttiği her bir istem hep bir yönü gösteriyor: Dünya devrim istiyor.

Faşist diktatörlüğü devrimle parçalama savaşımına yöneticilik etmek, bu savaşı zafere götürmek işçi sınıfımızın enternasyonalist görevidir. Komünistler, bilinçli işçiler yaşadıkları çağın, içinde bulundukları tarihsel dönemecin bilincinde olarak davranmak zorundadır.

Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!

İŞÇİNİN SESİ

Yıl:8, Sayı:174 175
26 Ekim 1981

Masrafı: 50p. ■ Yıllık abone: 15 pound ■ Türkiye'den 4 kitap gönderilerek abone olunabilir ■ Yazısma adresi: 29 Parkfield Street, London, N1, England ■ Baskı: Morning Litho Printers Ltd. (TU) ■ Gönderilen yazıları yayınlayıp yayınlamama ve tersine bir istek belirtilmedikçe düzeltme, ya da kısaltma hakkı yayın kurulunundur. Hiçbir yazı geri gönderilmez.

OKURLARIMIZ YAZIYOR

Nazım Hikmet Komitesi kurduk

Değerli dostlar,

Sizlere İsviçre'nin Fransızca konuşulan bölgesinde Nazım Hikmet Komitesi'ni kurduğumuzu bildirmek istiyoruz.

Nazım Hikmet Komitesi, şimdilik, cuntaya karşı tüm güçleri (**Aydınlık** hariç) bağrında barındıran bir çizgi izlemektedir.

Saygılar ve selamlar

Nazım Hikmet Komitesi
İsviçre

Oportünistleri eleştirmek iyi ama ...

Yoldaşlar,

Geçtiğimiz günlerde *Emeğin Sesi*'nin 13 Ekim tarihli sayısında TKP'nin oportünist kanadıyla ilgili bir yazı dikkatimi çekti. Eleştirilerin çoğu bana *İşçinin Sesi*'nde çıkan yazıları hatırlattı. Ancak, bütün yazı boyunca TKP'den bahsederken komünist kelimesini tırnak içine alan *Emeğin Sesi,* kendi çizgisini koyarken de komünistlikten arşın arşın kaçıyor. TKP tabanındaki devrim isteyen kişileri, devrimci demokrasi güçleriyle birleşmeye çağırıyor. Öyle bir anlam çıkıyor ki, komünistliği bırakıp devrimci demokrat olsunlar. Enver Hoca'nın da Atatürk'ü övdüğünü hatırlarsak, **Halkın Kurtuluşu**' nun ne yönde gelişeceği merak konusudur. Devrimci selamlar.

B.A., Gelsenkirchen

İÇİNDEKİLER

Fırtınalı devrim günleri uzakta değildir

Değerli yoldaşlar,

Temmuz-Eylül 1981 tarihleri arasında 3-5 yıldır gidemediğim Türkiye'nin Antep ve Maraş yörelerinde idim.

Türkiye'den ayrılırken **Emeğin Birliği** sempatizanı idim. Ekmek paramızı kazanmak için yurt dışında geçen üç buçuk yıl sonrası, faşist diktatörlüğün karanlıkları altında Türkiye'ye Leninci görüşlerin sempatizanı olarak döndüm.

Yeşilköy havaalanındaki malûm aramalardan geçtikten sonra Yeşilköy-Topkapı arasına 700TL vererek İstanbul'a ulaştım. Birkaç gün kaldığım İstanbul, her köşe başındaki birahaneleri, askeri araçları ve suskun insanlarıyla sanki işgal edilmiş ölü bir kentti. Akşam saat 22.30'dan sonra yedi tepeli kentimizin sokaklarında asker ve köpeklerden başka kimse yoktu.

Bin üçyüz liraya aldığım biletle Antep yollarına düştüm. İstanbul-Ankara, Ankara-Adana, Adana-Antep ve Antep girişi Başpınar'da toplam dört kez arandıktan sonra Antep'e ulaştım.

Halk tedirgin ve suskun. Tarımsal alandaki komando baskısı, taban fiyatları saptaması (örneğin mercimeğin taban fiyatı 55 lira), şehirlerde esnafın sırtına yüklenen ağır vergi yükü (örneğin diyelim ki, mal varlığı 40TL'yi geçmeyen bakkaldan 50TL vergi isteniyor. Ayrıca kahve çalıştıranlara 200TL işletme vergisi konmuş), alabildiğine artan pahalılık (örneğin üzümün taban fiyatı 16TL olduğu halde perakende satış fiyatı 80TL), şehrin yoksul kesimlerindeki yoğun aramalar ve işçi sınıfının içinde bulunduğu durum (Örneğin Antep'teki çeşitli fabrikalar, Cemil Bey iplik fabrikası, Oğuzeli yolu üzerindeki yağ fabrikası, vb. üç vardiyadan ikiye inerken eski erkek işçilere yol veriliyor, bunların yerine 18 yaşını doldurmamış çocuklar ve kadın işçiler alınıyor. Karın tokluğuna ve vahşice bir sömürü altında çalıştırılan bu insanlar çoğunlukla Siirt, Bitlis, Hakkari ve sınır bölgelerinden göçe zorlanan yoksul Kürt köylüleridir.)... Tüm bunlar günlük gerçeklerden kısa kesitler.

Günlük işleyişin ayrılmaz bir parçası olan işkenceye gelince buna ilişkin çok şeyler söylenebilir ama ben bir örnekle yetineceğim. Kadın terzisi bir arkadaş üç ay önce evinden alınıp götürülüyor. Bunca zaman sonra bir haber alınamıyor ve işkencede öldürülerek gizli mezarlıklara gömüldüğü zannediliyor.

Televizyona gelince. Her gün Atatürk'le açılıp Atatürk'le kapanan televizyona bir gün yok ki Kenan Evren çıkmasın. Yerli finans-kapitalin öncüleri de televizyona çıkmadan edemiyorlar. Sabancı her televizyona çıkışında sözlerine "bismillahirrahmanirrahim" diyerek başlıyor.

Evet yoldaşlar, kısaca genel durum böyle. Zorlu günler yaşıyor Türkiye. Ama fırtınalı devrim günleri uzakta değil. Faşizm kahredilecektir. Kaçınılmaz olan budur.

Drej Antepli
Paris

HABERLER

Son yılların en büyük barış yürüyüşü yapıldı

On Ekim 1981 günü Bonn'da yapılan barış yürüyüşü son yılların en büyük barış yürüyüşü oldu. Yürüyüşe 400.000 kişi katıldı. Avrupa'nın hemen tüm ülkelerinden ilericiler otobüs, tren, gemi, bisiklet vb. ile mitinge geldiler. Amerika'dan bile katılım oldu. Miting günü Almanya'ya bisikletli akını oldu. Tutulan otobüslerin sayısı 3500, özel trenlerin sayısı ise 41 olarak belirtilmektedir.

Mitinge birçok politikacı, yazar, devlet adamı gibi kişiler de katıldı. NATO'nun silahlanma siyasetine karşı, nükleer silahlardan arındırılmış bir Avrupa için belgiler atıldı, konuşmalar yapıldı. Öne sürülen istemlerin başında ABD yapısı Cruise ve Pershing-2 füzelerinin Avrupa'ya yerleştirilmesine ilişkin NATO planının yasaklanması geliyordu.

Bilindiği gibi bu kararın alınmasından bu yana Avrupa ülkelerinde halkların barış istemini yansıtan protesto eylemleri giderek yoğunlaşmaktadır. Bonn mitingi bunların en yığınsalı oldu ve dünya halklarının barış istemini tartışılmaz şekilde yansıttı.

Mitinge binlerce örgüt katıldı, 800'ü aşkın örgüt eylemi destekledi. Mitinge ilişkin tavır konusunda SDP (Alman Sosyal Demokrat Partisi) içinde ayrılık çıktı. SDP'nin gençlik örgütü partinin tavrına aykırı olarak mitingi destekledi ve mitinge katıldı.

Türkiyeli devrimci demokratlar ve bunların örgütlerinin büyük çoğunluğu da mitinge aktif olarak katıldılar. *İşçinin Sesi*'nin görüşlerini savunan yığın örgütleri de bunlar arasındaydı.

1983 yılında gerçekleştirilmeye başlanacak NATO planının hemen ilk anda uyandırdığı bu tepki, önümüzdeki dönemde Avrupa ve Amerika'da barış savaşımının daha da yükseleceğinin işaretidir. Halkların barış isteminin dünya devrimi ile bağını kurmak komünistlerin vazgeçilmez görevidir.

Kürdistan Halkçı Demokratik Partisi kuruldu

Kendi kaderini tayin hakkı için savaşan Kürt halkının savaşımı giderek genişliyor. Bu yöndeki son bir gelişme Kürdistan Halkçı Demokratik Partisi'nin kuruluşudur. KHDP'nin Kuruluş Kongresi'ne devrimci selamlarını ileten TKP Eşgüdüm Komitesi' nin mesajında şöyle deniyor:

"Bu vesile ile partimizin Kürt halkının başta ayrılma ve ayrı devlet kurma hakkını savunma ve Kürdistan emekçi yığınlarının kurtuluşu için savaşıma derinden bağlılığını bir kez daha yinelemek isteriz.

Size bilimsel sosyalizmin ışığında verdiğiniz devrimci demokratik savaşımınızda başarılar diler, partilerimiz arasındaki ilişkilerin daha da gelişmesini dileriz".

İşçinin Sesi Kürdistan demokratik hareketi ile olan yakın dayanışmasını bildirir ve KDHP'ye savaşımında başarılar diler.

Cunta Norveç'de de protesto edildi

Faşist cunta birinci yıldönümünde Norveç'de lanetlendi. Norveç Türkiye Komitesi'nin çeşitli örgütlere gönderdiği duyuruda şöyle deniyor:

"Faşist darbenin birinci yıldönümü Norveç'te cuntayı teşhir çalışmalarımız açısından da bir dönüm noktası oldu... Cunta lehinde oluşan kamuoyu nötralize edildi... Protesto sesleri her alandan yükselmeye başladı...

"Çok kısıtlı kapasite ve olanaklarımızla, birinci yıla girerken cuntaya karşı güçlü bir protesto örgütlemek için çok yönlü bir çalışmaya koyulduk.

"Dokuz Eylül'de bütün Norveç basını tarafından yer verilen bir dayanışma gecesi yapıldı.

"Ve nihayet 12 Eylül günü Norveç'de ilk kez Türkiyeli ilericiler tarafından, faşist cuntaya karşı bir yürüyüş ve miting düzenlendi. Cuntayı yeren sloganlarla başlayan yürüyüş, Türk konsolosluğu önünde yapılan mitingle noktalandı. Metal İşçileri Sendikası başkanı Gunnar Nilsen, mitingde yaptığı konuşmada, Norveç halkını Türkiye'deki cuntanın uygulamalarına karşı duyarlı olmaya çağırdı ve geçmiş yıllarda faşist cunta altındaki Yunanistan halkıyla olan dayanışmanın yinelenmesi gerektiğini belirtti.

"İnancımız o ki: Aramızdaki dayanışma daha güçlendikçe faşist cuntanın kanlı yüzünü teşhir de o denli kolaylaşacaktır".

Türkiye Komitesi'ne çalışmalarında başarılar dileriz.

İTİB K ngr si anti-faşist dayanışma platformu oldu

10. YIL

İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği'nin 10. Kongresi 18 Ekim Pazar günü Wembley Konferans Merkezi'nde toplandı. On yıllık savaşımın noktalandığı 10. Kongre büyük bir çoşku içinde geçti. Çok sayıda ilerici kişi ve örgütün desteğini alan kongre, faşist cuntaya karşı gerçekten önemli bir protesto platformuna dönüştü.

Kongre, saygı duruşu ve başkanlık divanının seçimi ile başladı. Daha sonra, örgütün bugüne gelmesinde önemli katkısı olmuş üyelere GYK tarafından onur belgeleri verildi. Ardından, tüm kongre adına divan başkanı, örgütün kurucusu R. Yürükoğlu yoldaşımızı konuşma yapmaya davet etti. Yoldaşımız, konuşmasında önümüzdeki yıllarda İTİB'in vaadedebileceği tek şeyin daha zor görevler olduğunu vurguladı.

Kongrenin büyük bölümü konukların konuşmaları ve mesajların okunmasıyla geçti. Konukların konuşmalarında ve gelen masajlarda ana vurgu faşist cuntaya karşı uluslararası dayanışma üzerineydi.

Britanya sendikal hareketinin önde gelenlerinden Bob Wright'ın, İşçi Partisi'ne üye bir kuruluş olan Kooperatif hareketinin Politik Komitesi'nden Nat Lewis'in, saylav Earnie Roberts'in, Avrupa Parlamentosu sosyalist üyesi Balfe'nin ve Britanyalı diğer demokratların konuşmaları, Türkiye hakkında ayrıntılı bir bilgi birikimi yansıtıyordu.

Avrupa kamuoyunda cuntayı sergileme yönündeki çalışmalara değinen konuşmacılar, Türkiye halkının faşist cuntaya karşı verdiği savaşımın dünya devrimci güçlerinin savaşımıyla bağına değindiler. Avrupa' daki demokratların Türkiye' deki faşist cuntaya karşı ilgisiz davranamayacağını, gerçek demokratlığın kendi ülkesinde olduğu kadar öteki ülkelerdeki faşist ve gerici uygulamalara karşı da savaşmayı gerektirdiğini dile getirdiler.

Etyopyalı, El Salvadorlu, İranlı, Şilili, Iraklı devrimcilerin de konuşmalarıyla Kongre, yanlızca faşist cuntaya değil, genel olarak emperyalizme ve gericiliğe karşı bir dayanışma havası içinde geçti. Özellikle İTİB'in kardeş örgütü Britanya Etyopyalı İlericiler Birliği'nden yoldaşın yaptığı konuşma salonda büyük bir coşkuyla karşılandı.

Kongrede okunan ilk mesaj, İTİB'in onursal başkanı Lord Fenner Brockway'in mesajı oldu. Lord Brockway'in mesajı, "mükemmel çalışıyorsunuz, bunu sürdüreceğinize eminim" sözleriyle başlıyordu ve Türkiye'deki cuntaya karşı dayanışmasını dile getiriyordu. Ardından ünlü besteci Alan Bush'un, Britanya Sendikalar Konfederasyonu Kuzey Batı Bölgesinin, Maden İşçileri Sendikası Yorkshire ve Derbyshire bölgelerinin, İlerici Avukatlar Birliği'nin ve saylavların vb. mesajları okundu.

İngiltere işçi hareketinin ve demokratik kamuoyunun kongreye gösterdiği yakın ilgi, faşist cuntanın sergilenmesinde alınan yolu somut olarak gösterdi. Aynı zamanda önümüzdeki dönemde bu konuda daha ileri çalışmalar için yol açtı, olanaklar yarattı.

Türkiyeli devrimci örgütlerin gönderdikleri mesajlar, gösterdikleri dayanışma da anti-faşist birliği güçlendirdi. Bu kardeş örgütlerin mesajları, Türkiyeli örgütler arasında iyi ilişkilerin gelişmesi, yabancı konuklarca da coşkuyla karşılandı.

Köln, Mannheim, Nürnberg ve Münih'teki yoldaşlardan gelen mesajlar ve Hamburg'dan özel olarak Kongre için gelmiş olan yoldaşlardan birinin HTİB adına yaptığı konuşma sıcak sevgiyle karşılandı.

GYK'nın raporunda geçtiğimiz bir yılın değerlendirmesi yapıldı. Ayrıca mali durumun, yayın satışlarının ve eğitim çalışmalarının dökümü de yapıldı.

Raporların ardından tartışmalara geçildi. Tartışmalar, geçen on yılın derslerinin ışığında gelecek dönemdeki görevlere ışık tuttu.

Tartışmalardan sonra GYK oybirliğiyle aklandı. Önümüzdeki dönem çalışmalarına ışık tutacak somut kararlar alındı. Yeni GYK'nın seçiminden sonra üyeler çeşitli öneri ve temennileri için söz aldılar.

Daha sonra kongre, İTİB'in 10 yıllık çalışması boyunca dayanışma içinde olduğu kişi, örgüt ve kuruluşlara mesaj gönderilmesine karar verdi ve gönderilecek mesajları onayladı. TÖB-DER'e ve DİSK'e, Büyük Britanya Komünist Partisi'ne ve İşçi Partisi'ne, çeşitli sendikalara, ilerici bazı yayın organlarına, çok sayıda yığın örgütüne, yabancı örgütlere, barış hareketine ve sosyalist ülke elçiliklerine mesajlar oybirliğiyle kabul edildi.

Onuncu Kongre, 10 yıllık bir dönemden alnının akıyla çıkmış, üzerine düşeni yapmış olmanın gururu ile dolu ve önündeki zorlu görevlere geçmişin dersleriyle korkusuzca atılan militanların hep birlikte söyledikleri *Enternasyonal*'in coşkusu ile sona erdi.

Konukların konuşmaları

Birleşik Mühendislik İşçileri Sendikası (AUEW) başkan yardımcısı, Bob Wright'ın yaptığı konuşma

Sayın başkan ve yoldaşlar,

Öncelikle, kendi sendikamdaki geniş sol kanat ve Britanya sendikal hareketi adına Türkiyeli ilericilerle dayanışmamızı iletirim. Türkiye'de iktidara el koyan faşist rejimin yıkılması amacı yüksek bir değer taşımaktadır.

Hepiniz biliyor musunuz, bilmiyorum, Britanya Sendikalar Konfederasyonu (TUC), Uluslararası Metal İşçileri Sendikası, ICFTU ve WFTU ve dünyadaki başka merkezler, Türkiye'de cuntanın "takdisiyle" çalışma yapan kukla sendika gurubunu, sahte sendika temsilcilerini ya attılar, ya da geçici olarak çıkardılar.

Türkiye'de gerçekten işçi sınıfının çıkarlarını temsil edenler bugün ya ölüm tehdidi altındadır, ya hapishanede. İşçilerin yaşadığı acıları, uğradıkları baskıyı hepimiz biliyoruz. Onların gösterdiği özveriyi dayanışmamızla karşılıyoruz. Bu dayanışmanın onların aileleri, Türkiye halkı, Türkiye'de yaşayan azınlıklar üzerindeki canalıcı etkisinin bilincindeyiz.

Çağımızda çok iyi bilinen faşizmin yüzünü Türkiye'de bir kez daha görmekte olduğumuzu, umarım Britanya işçi hareketi içinde giderek daha çok sayıda yoldaş kabul edecektir.

Geçtiğimiz yüzyılda Britanya ve öteki sömürgeci güçlere, devletlere karşı savaş vermiş yoldaşlarımız henüz utkuya ulaşmış değillerdir. Çünkü dünya üzerinde, şimdi, yeni bir tip sömürgeciliği, ABD tarafından yönlendirilen ve doğal olarak uluslararası tekeller tarafından empoze edilen ekonomik sömürgeciliği görüyoruz. Bu güçler yalnızca kurtuluş ve özgürlük için savaşan ülkelerin değil, Britanya halkının çıkarlarını ve yaşamını da etkilemektedirler.

Yoldaşlar,

İrlanda halkı kendi yazgısını kendi belirlemedikçe İrlanda sorunu hiçbir zaman çözümlenemez. Britanya, Kuzey İrlanda'ya karşı takındığı sömürgeci zihniyetten kurtulmak zorundadır. Ve kesin olarak inanıyorum ki İşçi Partisi İrlanda'nın kendi geleceğini kendi belirlemesi görüşünü kabul edecektir. Bunun nasıl olacağını, doğal olarak, şu anda bilemem. Ama kesin olarak inanıyorum ki, bu görüş, hareketimiz içinde karşılaştığımız sorunun enternasyonalist çözümünü gösteriyor.

Bob Wright.

Kapitalist devletlerin egemen sınıflarına, burjuvazisine karşı savaşım ortak savaşımımızın amacıdır. Uluslararası dayanışma bu savaşımın temeli olmalıdır.

Kongrenizi izleme, Türkiye'nin kurtuluşu ve özgürlüğü için yürüttüğünüz savaşıma, Türkiye halkına dayanışmamı dile getiren, ona destek olan birkaç söz söyleme olanağına sahip olduğum için çok mutluyum. Çok çok teşekkür ederim.

Avrupa Parlamentosu üyesi R. Balfe'nin yaptığı konuşma

Teşekkür ederim yoldaşlar.

Sizlere, Avrupa Parlamentosu sosyalist gurubundan selamlar getiriyorum.

Darbenin bir yıl sonrasında, Türkiye konusunu öne çıkarmak için, kendi örgütümüz içinde yapabileceğimiz herşeyi yapmaya çalıştık. Gerek sosyalist, gerek komünist guruplar Türkiye ile ilişkilerin yenilenmesine karşı çıktılar, Türkiye'nin katılımına karşı daha ileri adımlar atılması için ve Türkiye ile işbirliği yapılmaması için parlamento içinde kampanya yürüttük. Bu savaşıma devam edeceğiz.

Bugün buradaki herkese ileteceğim mesaj şudur: Yalnız değilsiniz. Demokratik haklar için verdiği savaşımda, Batı Avrupa'daki sosyalistler, gerçek sosyalistler Türkiye halkının yanındadır. Sosyalist demokratik bir Türkiye'den sizin olduğu kadar bizim de kazanacağımız vardır. Başka ülke halklarının savaşımıyla dayanışma, sosyalist hareketteki ve Britanya işçi hareketindeki uzun enternasyonalist geleneğin bir parçasıdır.

Ne zaman ve nerede sağ iktidara gelse, sendika hareketinin, solun ve ilerici örgütlerin ezilmesi kaçınılmazdır. Parlamentoda edindiğimiz bağımsız bir rapora göre, Türkiye hapishanelerindeki tutukluların yüzde 80'i soldan kişilerdir. Bunun bir raslantı olmadığına inanıyorum. Bu raslantı değildir. Çünkü, bir kere faşizm geldi mi, kaçınılmaz olarak bunu işçi sınıfının ve işçi sınıfı çıkarlarının bastırılması izler. Bu, bütün ülkeler için tehlikedir ve emekçilerin uluslararası dayanışması olmadan buna karşı zafer kazanılamaz.

Ayrıca, Avrupa Ekonomik Topluluğu içinde olan ve ilişkimiz bulunan öteki ülkelerdeki sosyalist yoldaşların da içten selamlarını iletir, başarılar dilerim.

Richard Balfe Kongre'de konuşurken.

İşçi Partisi saylavı E. Roberts'in yaptığı konuşma

Teşekkür ederim yoldaşlar,

...Biliyoruz, askeri diktatörlüğün baskı ve terörünün boyutları çok yüksek. Buna karşı biz bazı kararlar aldık, önümüze hedefler koymaya çalıştık. Türkiye'deki, insanca olmayan koşullara, insan haklarının yokluğuna karşı olan diğer partilerden saylavları da yanımıza çekebilmek için parlamentodaki çalışmalarımızı sürdüreceğiz.

Dünyanın çeşitli bölgelerinde insan haklarından söz ediyoruz. Ancak asıl konuşulması gereken Türkiye gibi ülkeler hakkında yeterince konuşmuyoruz. Çünkü Türkiye'deki belli güçleri siyasal, ekonomik bağlar olmasını isteyenler, gerçeği gizleme yolunu tutuyorlar. Gizlenmek istenen bu gerçeklere insanların dikkatini çekebilmeliyiz.

Bunun için olanaklarımız, kullanmamız gereken haklarımız var. Türkiye'deki askeri diktatörlüğe karşı savaşı yükseltmek için, sendikalar içinde, İşçi Partisi içinde bu hakları kullanmalıyız.

Gerçekleri daha yaygın duyurmalıyız. Türkiye'deki savaşımın demokrasi ve sosyalizmin çıkarlarına sonuçlanmasına, kendim ve bu uğurda savaşanlar adına söz veririm.

Beni buraya birkaç kelime söylemek için davet etmenize teşekkür ederim.

İTİB KONGRESİ

TDHSK sekreteri Jim Moody yoldaşın yaptığı konuşma

Yoldaşlar,* arkadaşlar, Komitemiz, İTİB Genel Kuruluna bir kez daha, en içten, kardeşçe selamlarını sunar.

Bundan bir yıl önce, 9. İTİB Genel Kurulunda yine bir aradaydık. Ve o kongre bizler için, sürdürdüğümüz savaşım için bir güç kaynağı olmuştu. Bu bir yıl içinde örgütümüzün bu kadar yol alacağını kim bilebilirdi? Şimdı hangi sendikaya, hangi siyasal kişi ya da kuruluşa yaklaşsak, kim olduğumuzu, ne istediğimizi biliyorlar: Türkiye işçi sınıfı için, Türk-Kürt Türkiye'nin tüm emekçileri için dayanışma arıyoruz.

Dünkü gazetelerde Türkiye'deki tüm siyasal partilerin kapatıldığını okuduk. Bu haber belki beklenen bir haber değildi, ama şaşırtıcı olduğu da söylenemez. Çember tamamlandı. Bugün artık, dünyanın neresinde olursa olsun, faşist cuntaya destek veren bir kişi, en azından, ikiyüzlülükle damgalanmak durumuyla karşı karşıyadır. Bugün kendine demokrat diyen hiçbir parlamenter, cunta tarafından demokratik bir kuruluş olarak yutturulmaya çalışılan "Danışma Meclisi"ni, İşçi Partisi'nin kullandığı deyimle, bir sahtekarlık olarak değerlendirmekten geri duramaz. Bugün Türkiye'ye tutum, özellikle Avrupa ülkelerinin kamuoyu için bir gösterge niteliği taşımakta, demokratiklik ölçütü olmaktadır.

İTİB, TDHSK'nın en aktif üyelerinden biridir. Onun komitemize verdiği destek bizler için paha biçilmezdir. Böyle sağlam militanlara dayanabildiği sürece TDHSK öyle bir uluslararası dayanışma yaratabilir ki, durdurulamaz. Ve bu dayanışma utku gününü daha da yakınlaştırır. Türkiye işçi sınıfıyla, emekçi halkıyla bağlarımızı daha da güçlendirmeli ve başaracaklarına kesin olarak inandığımız savaşımlarına katkı yapmalıyız, yapacağız.

Utkuları utkumuz olacaktır!

Savaşımları savaşımımızdır!

Kahrolsun faşizm!*

Yaşasın İTİB!*

**Jim Moody yoldaş bu sözleri Türkçe söyledi.*

İTÖF sözcüsünün konuşması

Değerli arkadaşlar,
İngiltere Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu adına İTİB'i 10. Genel Kurul'unda sıcak devrimci duygularla selamlarız.

10 yıl önce, 12 Mart 1971 döneminde kurulan İTİB'in, bugün de faşist diktatörlük koşullarında, cuntayı sergilemede önemli bir işlevi vardır. Kardeş örgütümüz İTİB'e başarılar dileriz.

Tanklarla gelen devrimle gidecektir!

Devrimci selamlarımızla!

HTİB sözcüsünün konuşması

Değerli kongre delegeleri, değerli yoldaşlar,

HTİB, İTİB'in 10. Kongresi'ne devrimci selamlarını iletir, başarılar diler.

Oniki Mart'taki gericilik döneminin ağır koşullarında çalışmaya başlayan örgütümüz İTİB bugüne kadarki çalışmalarında üstün bir başarı göstermiştir.

İşçinin Sesi hareketi İngiltere dışında da hızlı bir gelişme göstermektedir. Avrupa'nın değişik ülkelerinde yeni yeni örgütler çıkmakta, bugün daha önem kazanan Federal Almanya'da yeni örgütler savaşıma atılmaktadır. Varolan örgütlerimizin başarıyla geliştiklerini de gözlüyoruz. Son bir yılda örgütsel varlığımız çok hızlı bir gelişme göstermiştir. Leninci hareketimize yönelik sürekli bir ilgi ve akın vardır. Sorun, örgütsel gücümüzü aşan bu akışı kucaklayabilecek bir düzeye gelmektir.

İTİB'in çalışması, Federal Almanya'daki Leninciler olarak bu konuda önümüze koyacağımız bir örnektir. İTİB'in başarılı çalışmaları bizlere rehberlik ediyor.

Yoldaşlar, ülkemizde faşist diktatörlük bunalımı çözememiştir, çözemeyecektir de. İzinden gelen işçilerimizin belirttiği gibi halkın muhalefeti artık dünkü sessizliği adım adım aşıyor. İşyerlerinde faşist uygulamalar eleştirilebiliyor. Tepki büyümekte. Bu tepkiyi yeni patlamalara hazırlamak ve kucaklamak, biz devrimcilerin vazgeçilmez görevi oluyor.

Faşist diktatörlüğün kara yüzünü Avrupa kamuoyuna açık etmede başarılı olunmuştur. Önümüzdeki dönem İTİB ve öteki örgütlerimiz bu çalışmalarında daha da başarılı olacaktır. Buna inancımız tamdır. Başarımızın dayanağı ise doğru ideolojimiz ve Leninci örgütlenmemizdir. HTİB adına bir kere daha kongrenizi selamlar, çalışmalarınızda başarılar diler, dayanışmamızı belirtiriz.

Tanklarla gelen devrimle gidecektir!

Tek yol devrim!

Yaşasın İTİB!

10. yılında İTİB yeni onur üyeleri kazandı

İTİB'le, İTİB'in kişiliğinde Türkiye demokratik güçleriyle dayanışmalarını dile getirmek üzere Lord Fenner Brockway örgütün onur başkanı, İşçi Partisi saylavları Sidney Bidwell, Normal Atkinson, Stan Newens ve Joan Maynard da onur üyeleri olmuşlardı.

Şimdi İTİB, 10. yılında yeni onur üyeleri kazandı. İşçi Partisi saylavı ve partinin sol kanadının önderi, Britanya sendikal hareketinin en sayılan ve sevilen liderlerinden, tek taraflı silahsızlanma görüşünün savunucusu Tony Benn, uluslararası üne sahip besteci Alan Bush, Birleşik Mühendislik İşçileri Sendikası Başkan Yardımcısı Bob Wright, Yunanistan iç savaşı komutanlarından General Sarafis'in eşi ünlü demokrat Bayan Sarafis, İşçi Partisi saylavı Earnie Roberts, Avrupa Parlamentosu sosyalist üyesi Richard Balfe, tüm hukuksal konularda İTİB'e büyük yardımı dokunmuş, İlerici Avukatlar Derneği yöneticilerinden John Bowden da İTİB'in onur üyesi oldular.

Bu, faşist diktatörlüğe karşı savaşan işçi sınıfımıza, halkımıza, tüm devrimci harekete gösterilen güzel bir dayanışma örneğidir.

Londra İşçi Birliği sözcüsünün konuşması

Değerli yoldaşlar,
İTİB'in 10. Kongresini coşkuyla selamlarız.

İTİB'in Türkiyeli devrimciler arasında önemli bir konumu, İngiltere'de çalışan Türkiyeli ve Kıbrıslı işçiler arasında onurlu bir yeri vardır.

İTİB taşıdığı sınıf bilinciyle, üyelerinin savaşkanlığıyla, çelik disipliniyle, üstün özverisiyle bizlere her zaman örnek olmuştur.

Kahrolsun faşist cunta!

Yaşasın devrim!

Yaşasın İTİB!

İTİB KONGRESİ

Britanya Etyopyalı İlericiler Birliği sözcüsünün konuşması

Britanya Etyopyalı İlericiler Birliği, 10. Genel Kongre'nizi kardeşçe selamlar.

Türkiye'deki faşist cunta, iktidara geldiğinden bu yana, dünya halklarının dikkatini başka noktalara çekmek için azgın bir propaganda örgütlüyor. Bu arada işçi sınıfı örgütlerine, devrimci hareketlere saldırıyor. Kürt halkı giderek artan şiddetli bir baskıya uğruyor. Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DİSK'in ve sosyaldemokrat liderliğe sahip sendikaların tüm mal ve eşyalarına el kondu. Ayrıca, okuduğumuza göre, oldukça fazla sayıda sendikacı hapistedir. Faşist cunta yurt dışından rejimi eleştirenlerin vatandaşlık hakkını almaya dek vardı. Ayrıca faşist cunta tarafından gerçekleştirilen işkence hakkında da oldukça çok şey okuduk.

Dünyanın baskı altındaki halklarının savaşlarını selamlarız. İTİB ile omuz omuza olmaktan onur duyarız.

Kahrolsun Türkiye'deki faşist cunta!

Yaşasın Türkiye halkı!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Dünya komünizmi için ileri!

Yaşasın devrim!

Avrupa Kürt Öğrenci Derneği İngiltere birimi sözcüsünün konuşması

Sevgili yoldaşlar,

Avrupa Kürt Öğrenci Derneği İngiltere birimi, 10. Olağan Kongrenize kardeşçe duygularını iletir ve başarı diler.

Bugün önümüzde büyük ve ciddi bir görev, birlikte savaşım görevi durmaktadır. Düşmanımız birdir: Emperyalizm ve faşist cunta.

Faşist darbenin birinci yılını doldurduğu bugün Türkiye ve Kürdistan yarı-işgal altındadır. Niteliği apaçık ortaya çıkmış ordu binlerce Türk ve Kürt ilericisini tutuklamıştır. Diyarbakır hapishanesi Kürt yurtseverlerle doludur ve onların tek suçu Kürt olmaktır. (...)

Yoldaşlar, kongrenizin Türk ve Kürt halkının savaşımına güç katacağına inancımız tamdır. Halkımıza gösterdiğiniz gerçek demokrat tutum ve verdiğiniz sürekli destek, halklarımız ve örgütlerimiz arasındaki kardeşçe ve ortak savaşımın göstergesidir.

Yaşasın Kürt halkının kendi yazgısını kendi belirleme hakkı!

Yaşasın Kürt ve Türk halklarının ortak savaşımı!

Yaşasın İTİB!

Kahrolsun faşist cunta!

Kahrolsun emperyalizm, gericilik ve faşizm!

İran Halk Fedaileri – Çoğunluk sözcüsünün konuşması

Yoldaşlar,

Onuncu Olağan Kongrenize en içten selamlarımızı sunuyoruz. (...)

Türkiye ve İran, ABD emperyalizmi için büyük stratejik öneme sahip iki ülkedir. İran'ın devrimci halkına karşı yönelttiği eylemleri yoğunlaştıran dünya emperyalizminin faşist diktatör General Evren'e destek vermesi bu nedenle şaşırtıcı değildir. Faşist cuntaya verilen her türlü desteği lanetler ve henüz açık bir tutum almamış tüm güçleri Türkiye halkının savaşımını desteklemeye çağırırız.

Yoldaşlar, ülkemiz bugün kritik bir döneme giriyor. Devrimin ve toplumsal ilerlemenin düşmanları, halkımızın ileriye yürümesinin önüne birçok engel çıkardılar. İnanıyoruz ki bu sorunları anlamak ve bu gerçeklerin tüm dünya halklarınca bilinmesini sağlamak ilerlemeden yana tüm güçlerin uluslararası görevidir.

Dünya halklarının ana düşmanının yenilgisine, yalnızca ilerici güçler arasında daha güçlü ilişkilerin kurulmasıyla ulaşılabilir.

Kahrolsun ABD emperyalizmi tarafından yönlendirilen dünya emperyalizmi!

Yaşasın uluslararası dayanışma!

İran Devrimini Koruma Komitesi sözcüsünün konuşması

Sevgili arkadaşlar ve yoldaşlar,

İran Devrimini Koruma Komitesi adına, İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği 10. Genel Kuruluna en içten dileklerimizi sunarız.

Oniki Eylül 1980'de gerçekleştirilen darbeyle erke gelen faşist rejimin Türkiye halkına karşı işlediği canavarlıkları yakından biliyoruz. İlerici kişilere, sendikacılara ve tüm Türkiye halkına yönelen böylesine insanlık dışı davranışları şiddetle mahkum ederiz.

Askeri cuntaya karşı sürdürdüğünüz barış ve demokrasi savaşımınızda başarılar dileriz.

Yaşasın Türkiye halkının faşist cuntaya karşı savaşımı!

Yaşasın İran ve Türkiye halkları arasındaki dayanışma!

Konuşma yapan kişiler ve örgüt temsilcileri

Bob Wright, Birleşik Mühendislik İşçileri Sendikası, (AUEW) Başkan Yardımcısı.
Philip Pearson, Genel ve Ulaşım İşçileri Sendikası.
Profesyonel Memurlar Sendikası.
Jim Moody, TDHSK Genel Sekreteri.
Ernie Roberts, İşçi Partisi saylavı.
Richard Balfe, Avrupa Parlamentosu üyesi.
Nat Lewis, Kooperatif Hareketi Politik Komitesi Başkanı.
Jeff Sawfell, Britanya'da Sosyalist Kültürel Dergi Artery adına.
Britanya Etiyopyalı İlericiler Birliği.
Liberation örgütü.
El Salvador Devrimci Demokratik Cephesi.
Avrupa Kürt Öğrenci Derneği İngiltere Birimi.
İran Halkının Fedaileri — Çoğunluk.
İran Devrimini Koruma Komitesi.
Latin Amerika Topluluğu.
İslington Hukuk Merkezi.
HTİB.
LİB.
İTÖF.

İTİB KONGRESİ

Kongre'ye gönderilen dayanışma mesajları

Demokrasi İçin Birlik'in mesajı

Değerli arkadaşlar,
Örgütünüzün 10. Olağan Genel Kurulunu, Demokrasi İçin Birlik örgütleri ve üyeleri adına başarı dilekleriyle selamlıyoruz.

Demokrasi İçin Birlik örgütü, özellikle Türkiye'de tüm temel hak ve özgürlükleri ayaklar altına alan işçi sınıfı düşmanı, halk düşmanı faşist askeri diktatörlüğün hüküm sürdüğü günümüz koşullarında, yurt dışındaki tüm Türkiyeli devrimci ve anti-faşist örgütlerin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve barış uğrunda yürüttükleri mücadelelerin her zamankinden daha büyük bir önem kazandığı görüşündedir.

Oniki Mart döneminin anti-faşist mücadele koşulları içinde doğmuş bulunan İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği'nin 12 Eylül faşist cuntası tarafından gerek yurt içinde, gerekse yurt dışında baskıların yoğunlaştırıldığı bir dönemde toplanan 10. Genel Kurulunun, İngiltere'deki anti-faşist mücadelemizin boyut kazanması açısından ileri bir adım olması dileğiyle devrimci selamlar sunarız.

Kahrolsun faşist askeri diktatörlük!

Yaşasın Türkiye halklarının anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci ve anti-şovenist tek cephesi!

Demokrasi İçin Birlik
Avrupa Komitesi adına
Başkan Doğan Özgüden

KOMKAR'ın mesajı

İTİB 10. Olağan Genel Kurulu Divan Başkanlığına,

Değerli arkadaşlar,
Faşist zorbalığın emekçi halklarımız üzerinde giderek yoğunlaştığı bir dönemde bulunuyoruz. Faşist cunta işçi sınıfı hareketini ve Kürdistan halkımızın ulusal demokratik mücadelesini ezmek, yoketmek için terör estiriyor.

Türkiye'de bugün yüzbinlerce tutuklu bulunmaktadır. İlerici sendikalar, demokratik kitle örgütleri kapatılmıştır. Faşist cuntanın en ufak bir demokratik muhalefete bile tahammülü yok. İlerici, devrimci insanlar idam ediliyor ve yüzlercesi idamla yargılanıyor. Cunta yönetime zorla el koyduğundan bu yana emekçi halklarımıza işkence, zulüm, açlık ve sefaletten başka birşey getirmedi.

Sömürgeci-faşist cunta emekçi Kürdistan halkımıza karşı ise en barbarca uygulamalara girişiyor. Kürdistan yeniden işgal edilircesine kasabalar, köyler askeri birliklerce basılıyor, kuşatma altına alınıyor. İnsanlarımız dipçikleniyor, süngüleniyor, katlediliyor. Cunta halkımızı yoketmek için katliamlara girişiyor.

Halklarımızın içerisinde bulunduğu bu zor koşullar, tüm ilerici ve devrimci güçlerin ortak düşmana karşı omuz omuza mücadelesini zorunlu kılıyor.

İnanıyoruz ki halklarımızın ortak devrimci mücadelesi faşizmi alaşağı edecek, Türkiye'de demokratik bir toplumun kurulmasını ve Kürdistan halkımızın özgürlüğünü sağlayacaktır.

Kongrenizin bu anlamda önemli kararlar alacağına olan inancımızla, başarılı geçmesini diliyor, kongrenizi selamlıyoruz.

Yaşasın halklarımızın emperyalizme, faşizme ve şovenizme karşı ortak mücadelesi!

Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Kahrolsun sömürgeci faşist cunta!

Zafer halklarımızın olacaktır!

Merkez Yürütme Kurulu
adına
Genel Başkan

ARMANC'ın mesajı

İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği'nin 10. Olağan Genel Kuruluna davetiniz için teşekkürler.

Değerli dostlar,

Türkiye'de 12 Eylül askeri faşist darbesiyle gerçekleştirilen terör, işkence, kan ve katliamlar dönemi hızla yaygınlaşıyor, faşizm bizzat devlet eliyle kurumlaştırılmak isteniyor.

Halklarımızın faşizme, emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı verdiği mücadelede siyasi öncü güçleri, demokratik kitle örgütleri, işçi sınıfının sendikal örgütleri, kısacası daha adil ve demokratik bir yaşam için mücadele eden her ilerici-demokrat kişi ve kuruluşlar, bu çağdışı rejimden azımsanmayacak ölçüde yaralar aldı.

Askeri faşist darbenin gelişinde olduğu gibi, ona karşı mücadelede de ilerici ve sosyalist güçlerin dağınıklığı konusunda ileriye dönük ve ümit vaad eden adımlar atılamadı.

Faşizme karşı ilerici güçlerin birliği gerçekleşmeden başarı şansının çok az olduğunu herkes bilmekte. Faşizm ancak ve ancak örgütlü ilerici güçlerin birliğiyle yıkılabilir.

Onuncu Olağan Genel Kurulunuzun yapıldığı bu dönem Türk ve Kürt halklarının bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için verdiği mücadelede olumlu ve olumsuz yönleriyle bir sonraki nesil için önemli bir tarih olacaktır.

Böylesi önemli bir dönemde yapılacak olan 10. Genel Kurulunuzun, halklarımız açısından başarılı geçmesini ümit eder, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

Kahrolsun askeri faşist cunta!

Yaşasın ilerici güçlerin mücadele birliği!

Devrimci selamlarımızla

AKSA'nın mesajı

Değerli arkadaşlar,
Faşist cunta Türkiye'de bir yılını doldurdu. Bu süre içinde 500'ü aşkın sokak cinayeti, 8 idam, İşkence sonucu 30'dan fazla kişinin hayatını kaybetmesine yol açan çağdışı cinayet, yüzlerce idam istemi ve işkenceler sonucu sakat kalan sayısız Türk ve Kürt emekçisi, aydını, öğrencisi... Sayısı herkesçe bilinen yüz binden fazla tutuklu. İşte faşist askeri cuntanın bir yıllık bilançosu. Görüldüğü gibi faşist cunta, emperyalizmin ve tekelci Türk burjuvazisinin uşaklığını büyük bir sadakat ve kararlılıkla yerine getirdi. İşçi sınıfı başta olmak üzere tüm emekçi halk kitlelerine yaşamı zehir etti. ... Yıllardan beri süregelen baskılar Kürdistan'da da arttırılarak kitlesel kırımlara dönüştürüldü.

Dostlar,

Biz yurt dışındaki Türkiyeli yurtseverler olarak Türkiye'de yapılan bu çağdışı yönetimi gereği gibi tam olarak dünya kamuoyuna teşhir edemedik. Bunun nedeni de yurt dışındaki Türkiyeli demokrasi güçleri arasında sıkı bir dayanışma ve işbirliğinin olamayışından kaynaklanmaktadır.

Onuncu Olağan Genel Kurulunuzun demokrasi güçlerinin birliği doğrultusunda alacağı kararları destekler, başarılar dileriz.

Devrimci selamlarımızla

İTİB KONGRESİ

Kongre'ye mesaj gönderen örgütler ve kişiler:

Lord Fenner Brockway, İTİB Onursal Başkanı.
Britanya Sendikalar Konfederasyonu (TUC), Kuzey Batı Bölgesi.
Maden İşçileri Ulusal Sendikası, Yorkshire Bölgesi.
Maden İşçileri Ulusal Sendikası, Derbyshire Bölgesi.
Yapı İşçileri ve Teknisyenleri Sendikası.
Sinema ve Televizyon Teknisyenleri Sendikası.
Büyük Britanya Komünist Partisi Brighton ve Hove bölgesi.
İlerici Avukatlar Birliği.
Alan Bush.
Derek Enright, Avrupa Parlamentosu üyesi.
Alan Roggers, Avrupa Parlamentosu üyesi.
Roland Boyes, Avrupa Parlamentosu üyesi.
Frank Allaun, saylav.
Ernie Ross, saylav.
Ken Eastham, saylav.
George Morton, saylav.
Norman Atkinson, saylav.
Ulusal Öğrenci Birliği Dışişleri Bölümü.
Britanya Iraklı Öğrenciler Birliği.
Demokrasi İçin Birlik.
ARMANC.
AKSA.
Köln Türkiyeli İşçiler Dayanışma Birliği.
Mannheim İşçiler Birliği.
Nürnberg İlerici İşçiler Birliği.
Münih İşçinin Sesi taraftarları.
Londra Islington Belediyesi Başkanlığı.
Londra Hackney Belediyesi Başkanlığı.
Manchester Üniversitesi Kıbrıs Derneği.
Latin Amerika Derneği Manchester Birimi.
Şili Kültürel Komitesi — Manchester.
Manchester Üniversitesi Bilim ve Teknoloji Enstitüsü Öğrenci Birliği.
Sussex Üniversitesi — İşçi Partili Öğrencileri

Köln Türkiyeli İşçiler Dayanışma Birliği'nin mesajı

Değerli yoldaşlar,

Köln Türkiyeli İşçiler Dayanışma Birliği olarak 10. Genel Kurulunuza en içten sıcak dayanışma selamlarımızı iletiriz.

Türkiye finans-kapitalinin, toplumsal-ekonomik bunalımı çözmek için gerçekleştirdiği karşı-devrimci darbeden bu yana geçen süre içerisinde başvurduğu demagojiler, sözde "ekonomik önlemler", izlediği ırkçı, şoven siyaset kendi mezarını kazmaktan ve halkların hoşnutsuzluğunu kazanmaktan öte gidemiyor.

Yoldaşlar,

Gerek ülkemizde, gerek dünyada gelişen olaylar, bizlerin en ağır görevlerle karşı karşıya olduğumuzu gösteriyor. Beşinci Yaz Taarruzu'nda ve her alanda büyük bir özveri ve başarı gösteren İTİB'in, bu savaşta da üzerine düşen görevi yapacağına inancımız tamdır.

TİDB olarak, 10. Genel Kurulunuzda alacağınız kararların yanında, sizlerle omuz omuza olduğumuzu bildirir, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

Kahrolsun faşist diktatörlük!

Yaşasın ileri demokratik halk devrimi!

Tanklarla gelen devrimle gidecektir!

Yaşasın Leninci TKP!

Mannheim İşçiler Birliği'nin mesajı

Yoldaşlar,

Onuncu Olağan Genel Kurulunuza katılamadığımız için üzgünüz. Faşist cuntanın komünistlere, devrimcilere, Kürt halkına kanlı terörle saldırdığı bu zor dönemde toplanan 10. Genel Kurulunuzun, faşist cuntayı devrimle alaşağı etme savaşımı için önemli kararlar alacağına inancımız tamdır. Onuncu Genel Kurulunuza başarılar dileriz.

Nürnberg İlerici İşçiler Birliği'nin mesajı

Elimizde olmayan nedenlerden dolayı aranızda bulunamıyoruz. Yüreğimiz kardeş örgütümüz İTİB'in yanındadır. Çalışmalarınızda başarılar diliyoruz. Şan olsun İTİB'e, İTİB militanlarına.

Faşizmi kahredeceğiz!

Yaşasın devrim!

NİİB

Münih İşçinin Sesi taraftarlarının mesajı

İTİB Genel Kurulu'na,

Yoldaşlar, çalışmalarınızda başarılar diler, devrim hasretiyle hepinizi kucaklarız. Tanklarla, zorla gelen devrimle gidecektir.

İşçinin Sesi Taraftarları

Britanya Komünist Partisi Brighton ve Hove bölge örgütünün mesajı

Büyük Britanya Komünist Partisi Brighton ve Hove bölge örgütü olarak en sıcak kardeşçe selamlarımızı ve Türkiye halkıyla içten dayanışmamızı iletiriz. Türkiye'de faşizmin yıkılacağına inancımız tamdır.

Devrimci selamlar

R. Shillock

Saylav F. Allaun'un mesajı

Değerli yoldaşlar,

Daha önceden verdiğim bir söz nedeniyle kongrenize gelemediğim için çok üzgünüm. Ancak, Türkiye'deki faşist askeri diktatörlüğe karşı olduğumu bilmenizi isterim.

Siyasal ya da sendikal görüşleri nedeniyle, kadın-erkek emekçilerin işkence gördüklerini, can verdiklerini düşünmek insanı hasta ediyor.

İşçi Partisi yönetiminin de Türkiye'deki rejime kesin karşı bir tutuma geçtiğine çok memnunum.

En iyi dileklerimle.

Ulusal Öğrenciler Birliği'nin mesajı

Onuncu Olağan Genel Kurulunuza en sıcak, içten selamlarımızı sunarız.

Faşizme karşı savaşan halkınızla, ölümle cezalandırılma tehdidiyle karşı karşıya olan ilericilerle dayanışmamızı, onlara yürekten desteğimizi iletiriz. Ayrıca, hükümetin Türkiye'deki baskıya karşı bir tutum alması için ve Türkiye halkının durumuna öğrencilerin dikkatini çekmek için çalışmalarımıza devam edeceğiz.

Savaşımınızda başarılar.

David L. Gardner

Britanya Iraklı Öğrenciler Derneği'nin mesajı

İTİB 10. Olağan Kongresi'ne,

Değerli arkadaşlar,

Britanya Iraklı Öğrenciler Derneği yürütme kurulu genel kurulunuza sıcak selamlarını ve başarı dileklerini iletir.

Bu kongre, Türkiye'deki faşist diktatörlüğün, Türkiye halkına ve Türkiye Kürdistan'ındaki Kürt halkına karşı baskı ve terör kampanyası yürüttüğü, yüzlerce sendikacı, öğrenci ve yaşamın çeşitli kesimlerinden insanların öldürüldüğü, ölümle yüzyüze olduğu, cuntanın işkence zindanlarında, hapishanelerde olduğu bir zamanda toplanıyor.

Türkiye halkının özgürlük, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımına destek ve dayanışmamızı yineleriz.

Yaşasın Türkiye halkının kahraman savaşımı!

Yaşasın uluslararası dayanışma!

R. Yürükoğlu yoldaşın kongrede yaptığı konuşma

ARTIK GERÇEK BİR BÜTÜNÜN PARÇASIYIZ

Çok teşekkür ederim yoldaşlar.

Kısa konuşacağım. Gerçekten dolu, verimli bir on yıl geçirdik. Belki hayali bir bütünün parçası olarak buna başladık. Ama bu on yıl içinde bize düşeni yaptık. Bugün daha tam anlamıyla gerçek bir bütünün parçasıyız. Bu on yıllık savaşımın en somut, en önemli kazanımı bence budur.

Bu on yıl içinde çok şey değişti. Çok genç başladık bu işe. Kimimizin saçları döküldü, kimimiz olgunlaştı. Ne yazık ki kimimizin hem saçları döküldü, hem olgunlaştı.

Vaadetme gibi bir özelliği yok bu örgütün. Ama, size birşey vaadedebiliriz: Önümüzdeki on yıl, geçirdiğimiz on yıldan çok daha hareketli olacak. Çok daha dolu olacak.

Zor görevlerimizde hepimize üstün başarılar dilerim.

Emine Engin yoldaşın kongrede yaptığı konuşma

Yoldaşlar,

Bugün herkesin konusu İTİB' in 10. yılı. Ben de bu on yıldan çıkan dersler ışığında bugünkü görevlere kısaca değinmek istiyorum. Bu işe biraz daha genelden başlayalım.

Eylül *Atılım*'ında bir yazı var. Bundan bir yıl kadar önce, *İşçinin Sesi*'nde Yürükoğlu yoldaşımızın "Savaşımın sonunu kadrolar belirleyecektir" adlı yazısı yayınlanmıştı. Bir yıl sonra buna yanıt geldi. Hayır diyor, savaşımın sonucunu kadrolar değil, yığınlar belirleyecektir.

Hepimizin çok iyi bildiği gibi bu onların yığınlara olan derin saygı, sevgi ve güvenini yansıtmıyor, tam tersine yıllardır yaptıkları yığın kuyrukçuluğu ve artçılığını, yığınlara öncülük edemediklerini yansıtıyor. Kurmaylıktan yoksun yığın savaşımının nereye vardığını İran çok acı bir şekilde örnekledi. Gerçekten iyi niyetli ama yanlış yapan komünistler, eğer ders çıkarmak istiyorlarsa, İran acı fakat önemli dersler taşıyor. Kurmaylığın ne kadar önemli olduğunu, savaşımın sonunu kadrolar belirleyecektir sözünü İran çok canlı olarak kanıtladı. Kaldı ki böyle çok canlı bir kanıta da gerek yok. Leninci mantık kanıtını kendi içinde taşıyor. Yığınların başarılı savaşımında ana halka kadrolardır. Kuşkusuz savaşacak olan, devrimi başarıya götürecek olan yığınlardır ama onların başarılı savaşımında ana halka kadrolardır.

İşte İTİB'in 10 yılına da bu açıdan biraz bakmak gerekir. İTİB 10 yılında kadro yetiştiren bir okul olmuştur.

Bu 10 yıl içinde İTİB, sosyalist bir yığın örgütü olarak çalıştı. Sosyalist yığın örgütü olarak kadro yetiştirdi. Yetiştirip de kendine saklamadı, devşirdi. Kadro yetiştirdi, kendinden daha ileri örgütlenmelere ve Türkiye'ye devşirdi. Ama sonunda nereye devşirirse devşirsin, İTİB 10 yıl içinde gerçekten kadro okulu oldu.

İngiltere'de kadro yetişir mi? Yetiştiği ortada. Eğer tek kadro yetiştiren yer İTİB olursa, kuşkusuz yetişen kadroların belli eksiklikleri olur. Ama kadroların kendi içinde olduğu gibi, hareketin belirli parçalarının birbirini tamamlayıcı etkisi vardır. İngiltere'de yetişen kadroların eksikleri olacaktır ama ötekilerde olmayan iyi yanları da olacaktır. Onlar eksikliklerini hareketin öteki tarafındaki kadroların iyi yanlarıyla tamamlayacaktır, İTİB'in iyi yanlarını da hareketimizin öteki tarafındaki yoldaşlar alıp, yararlanacaklardır. Bu anlamda İngiltere'de kadro yetişir ve yetişti de.

Yurt dışında kadro yetişmez demek yanlıştır. Yanlış, hem de geri bir yanlıştır. Dünya devrimi diyoruz, enternasyonalizm diyoruz. Bunlar başka ülkelerin geleneklerinden kopuk olarak, at gözlüğü ile ülkeye bakmakla olmuyor. Başka ülkelerin işçi hareketlerinin geleneklerini, bırakalım işçi hareketlerini, genel olarak uygarlığın ulaşmış olduğu düzeyi özümsemek, kendi ülkemizdeki devrimci harekete yansıtabilmek bile bir katkı oluyor.

Bir kadro okulu olarak İTİB, bu açıdan çok şey öğretti. İngiltere işçi hareketinden, İngiltere'deki uygarlığın ulaşmış olduğu düzeyden çok şey öğrendik. Bu öğrendiklerimiz de hareketimizin genel özelliklerine yansıdı.

Şunu da eklemek istiyorum: Yurt dışında kadro yetişmeyebilir de. Kadroyu kimin, hangi ideolojiyle yetiştirdiğine de bağlıdır bu. Menşeviklerin de kadroları var, emigre kadrolar. Kendi içinde dedikodu ile birbirini yiyen kadrolar. Ama yurt dışında, iş yapan, doğru ideoloji doğrultusunda çalışan ve eksiklerine rağmen harekete başarılı iyi yanlar taşıyan kadrolar da yetişir. Lenin de bunu açıkça söylemiştir. Yurt dışında çalışan yoldaşlar eğer çalıştıkları ülkenin işçi hareketinden yeterli öğrenebiliyorlarsa, geniş perspektif taşırlar demiştir.

Bu 10 yılda, R. Yürükoğlu yoldaşın konuşmasında söylediği gibi, hayali bir bütünün parçası iken giderek gerçek bir bütünün parçası olmaya ilerledik. İTİB kurulduğu zaman sözde ATTF vardı, bir sürü örgütler vardı. Ancak biz bunlarla hiçbir zaman entegre bir bütün olamadık. Her zaman farklılıklarımız oldu, her zaman onlardan ayrı olduk. Sanıyorum bunun temelinde onların yurt dışındaki kadrolarının yurt dışından öğrenemeyip emigre olmaları, bizim ise yurt dışından öğrenip tersine daha ileriye yürümemizin etkisi var.

Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye'de, elma kurdu gibi Türkiye'ye bakmakla olmaz diyoruz. İşte bu elma kurdu gibi bakmamak, yalnızca Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısını değerlendirir-

İTİB KONGRESİ

ken değil, her meselede geçerlidir. Bu çok önemli bir özellik. Bir genelin parçası olarak bakmak. İşte bu geniş ufku kazandık. En önemli kazanımlarımızdan biri bu oldu yoldaşlar. Genel içinde, dünya devrimi içinde Türkiye devriminin yerini daha iyi anladık. Biz bugün Türkiye devrimi diye bağırıyorsak, bunu yalnızca Türkiye kimlik cüzdanı taşıdığımız için yapmıyoruz. Biz, bunu, Türkiye devriminin dünya devrimi için de, dünyanın başka ülkelerinin devrimci hareketlerine zincirleme etki yapmak açısından taşıdığı önemli rolü gördüğümüz için yapıyoruz. Ve aramızda Kıbrıslı, Kanadalı, İngiltereli yoldaşların bulunması da zaten bu temeldedir. Onlar da Türkiye pasaportu almak için gelmediler aramıza. Ama dünya devrimi açısından önemli bir görev yapmak için, o devrime bir ülkeden, bir halkadan tutarak katkı yapmak için geldiler. Onları da bu on yıldaki en önemli kazanımlardan biri olarak saygıyla selamlayalım.

On yılda ortaya çıkan bir olguya daha değinmek istiyorum. Avrupa'nın her yerinde faşist örgütlenmeler var, türlü türlü devrimci örgütlenmeler var. Burada ilk başta bir Maocu örgütlenme boy vermişti, ondan sonra sesi soluğu duyulmadı. Faşist örgütlenme ise hiç olmadı. Kuşkusuz bunda İngiltere'nin belli özel koşullarının ve daha başka şeylerin de payı vardır. Ama hiç unutmayalım, bunda İTİB'in çalışma stilinin payı büyüktür. Nasıl çalıştık? Kendi kimliğimizi gizlemeden, biz komünistiz diyerek, ama siyasal olarak en geri düzeydeki kişilerle bile arkadaşlık, dostluk kurarak. İlk başlarda, İTİB kurulmaya başladığı zaman burada faşist örgütlenmenin hazırlıkları vardı. Ama eridi gitti. Buradan önemli dersler çıkarmalıyız.

Bununla bağlı olarak önerim, önümüzdeki yıl İTİB'in yığın bağlarını daha da güçlendirmesidir. Ve İTİB'in eski dostları gazetelerde bazı yoldaşlarımızın adı çıkınca, bu yoldaşları aradılar. Haberler ilettiler. Bu ne demektir? Faşist baskı gelmiş, yurt dışında elçilikler birer MİT merkezi gibi isimler alıyor, vs. Bulaşmayalım demediler, aradılar. Bu insanların yaptığı önemli bir kara gün dostluğudur! Önemli bir olaydır. Bu şunu gösteriyor ki, İTİB'in yığın çalışmasını genişletmesi, daha da güçlendirmesi için olanaklar vardır.

Bir başka konu yayın satışlarımızdır. Çeşitli yoldaşların yayın kurulu raporuna eleştirileri oldu. Şu gerçeği hatırlatmak istiyorum: İngiltere'de yayın satışları geneliyle azalmamıştır. Artık yalnız İTİB satmıyor. İTİB'in yaptığı satışlardaki azalmanın da haklı nedenleri vardır. İTİB'den bizim istediğimiz olağanüstü bir başarı göstermesidir.

Bu dönemde İngiltere'de, Avrupa'da çalışma gerçekten önem taşıyor. Yoldaşlar bunun cuntayı sergileme yönüne değindiler. Ben bir yönüne daha değinmek istiyorum. Türkiyeli işçilerin arasında çalışma yönüne.

Devrimci durum olduğu zaman, Türkiye'deki devrimci savaşımın Avrupa'ya olumlu etkileri söz konusu oluyor. Ama bugünkü gibi faşist diktatörlük koşullarında Avrupa'daki işçiler Türkiye'yi olumlu etkileyen önemli bir etkendir. Faşist cunta herkesin dünyadan habersiz olduğu kapalı bir toplum düzeni istiyor. Oysa, milyonlarca işçi yurt dışından yazdıkları her mektupla, yaptıkları her geziyle, buna karşı etkiler taşıyorlar. Düşünelim ki bir de bu etkiler bilinçli, ilerici, devrimci etkiler olursa, ne denli önemli sonuçları olur. Kaldı ki devrimci etki bile olmasa, örneğin bir sendika özgürlüğü anlayışını taşısa bile, bu, faşist diktatörlüğün yoluna taş koyacaktır. Bu nedenle bugün Avrupa'da Türkiyeli işçiler arasında çalışma çok daha önem kazanmıştır ve izne gidip gelen işçi arkadaşların duyguları düşünceleri de tutulup ilerlenecek bir noktadır. Bu arkadaşlar da gördüler ki işler hiç de sandıkları gibi değil. Şimdi bu noktadan tutup, o düşüncelerini daha kalıcılaştırmak gerekiyor. Yani iş gene yığın çalışmasına bağlanıyor. Bir hafta sonra örgüt üyesi yapmak gibi aceleci anlayışımız olmamalıdır. Sürekli ilişkilerin yürütülmesi temeldir.

Yoldaşlar, son olarak şunu söyleyeceğim. Artık gerçee bir bütünün parçasıyız dedik. Türkiye'nin ya da Avrupa'nın hangi şehrinde olursak olalım, fazladan neyi öğrenebiliyorsak bunu hareketimize taşımak zorundayız. Bizim hareketimiz bütün bu ulusal ve uluslararası etkilerin, bütün bunlardan öğrendiklerimizin bileşimi sonucunda çıktı, çıkıyor. Bu anlamda İTİB'in on yıllık çalışması çok önemliydi. Bu önem hâlâ sürmektedir. Hâlâ öğrenip, ders çıkarıp, hareketin geneline taşıyacağı çok şey vardır. Bunu da başarıyla yapacağına inanıyoruz.

İTİB on yıl başarıyla görevlerini yaparak yaşadı. Nice on yıllara diyemeyeceğim, çünkü İTİB'in nice 10 yıllar daha yaşaması iyi birşey olmasa gerek. Herhalde o süre içinde İTİB'in yerini burada Türkiye Halk Cumhuriyeti büyükelçiliği alacaktır.

Süleyman Sakalı yoldaşın kongrede yaptığı konuşma

Yoldaşlar,

Söze, uzun konuşmayacağım diye başlıyayım. Bu onuncu yılımızda tüm yoldaşları bir kere de ben kutlamak ve birkaç önemli noktayı vurgulamak istiyorum. Nereden nereye geldik on yıl içerisinde.

Ona geçmeden önce, ilk konuşan yoldaşın değindiği çok önemli bir konunun altını çizmek gerek. O da, geçen kongrede burada alınan kararların bir kere daha hatırlatılması olacak. Hatırlarsanız, geçen kongrede Yürükoğlu yoldaş, bir dayanışma kampanyasının örgütlenmesi gününün ana hedefidir, bugün tutulması gereken ana halkadır diye belirlemişti ve kongrenin bu yönde kararlar almasını dilemişti. Alınan kararlar doğrultusunda bir yıl boyunca çalıştık. Bugünkü kongre, bu yolda nerelere ulaştığımızı yansıtan gayet güzel bir kongre oldu. Bu açıdan hepimizin ders çıkarması gerek. Gerçekten bir hedefi doğru olarak saptayıp üzerine ısrarla, bilinçle gidersek, çok büyük başarılar elde etmek olanaklı oluyor.

Kuşkusuz işin sonuna gelmiş değiliz. Geçen yıl saptamış olduğumuz hedefi tamamlamış ve bu yıl yepyeni başka, bambaşka hedefler saptayacak değiliz. Bence bu yıl kongre bu hedeflerin altını yeniden ısrarla çizmelidir. Önümüzdeki dönemde özellikle TDHSK'ya bütün gücümüzle destek olmalıyız. Bu kampanyayı, bu yıl İngiltere çapında çok büyük boyutlara ulaşan, fakat Avrupa'da yine büyük boyutlara ulaşmasına karşın istediğimiz boyutlara ulaştıramadığımız bu kampanyayı, önümüzdeki dönemde Avrupa'ya da yaymayı hedef olarak belirlemeliyiz. Bu çok büyük öneme sahiptir, faşist cuntaya karşı mücadelede önemli silahlarımızdan birisidir.

Faşist cunta yalnızca dışarıda kampanyalar örgütleyerek yıkılacak değildir. Dış güçlerin, dış dayanışmanın önemini tekrarlamaya gerek yok. Fakat ülke içinde verilecek mücadele temeldir. Türkiyeli devrimcilerin arasında, devrimci hareket içinde verilecek ideolojik mücadele de önümüzdeki dönemde giderek artan önem kazanacak. Cuntanın ilk vuruşundan sonraki şaşkınlık yavaş yavaş dağılmaya başladı. Bir toplanma döneminin başlangıcı-

(Devamı 12. sayfada)

İTİB KONGRESİ

(Baştarafı 11. sayfada)

nı görmek mümkün. Böyle bir dönemde, önümüzdeki dönemde, bize düşen, büyük ağırlığıyla eğitime, üyelerimizin ideolojik düzeyini yükseltmeye yönelmektir. Bunu yaparsak, bunu başarıyla gerçekleştirirsek, işte o zaman bu kıpırdanmanın, ne olduk şaşkınlığından kurtulup da yavaş yavaş birşeyler yapmak gerekir diyen güçlerin hareketlenmesinin öncülüğünü layıkıyla yerine getirebiliriz. Bu alanda verilecek çok büyük savaşımlar önümüzdeki dönemde bizi bekliyor.

Buradan başka çok önemli bir noktaya varıyoruz. İTİB 1971'lerde o zamanki cuntaya karşı demokratik mücadeleler içerisinde doğdu. Eğitime çok büyük önem verdi ve ideolojik eğitime önem vermesiyle bir sürü devrimci örgüt arasında sivrildi. Zaman içerisinde bunun meyvalarını topladı. Hiçbir zaman bilinçsiz bir şekilde, kör savaşımların peşinden gitmedi. 1974'de *İşçinin Sesi*'nin çıkmaya başladığı zamanları bilen yoldaşlar, ne denli iyi niyetlerle, ne denli inançla çıkarıldığını çok iyi bilirler. Bugün ona baktığımız zaman ne kadar gerilerden başlamış olduğumuzu görmek de çok kolay. Fazla uzatmadan söyleyeyim, 1974'lerdeki düzey ile 1981'lerdeki düzey arasında okyanuslar kadar büyük bir fark vardır. Biz, 1974'lerde ilk *İşçinin Sesi*'ni çıkartmaya başladığımız zamanki perspektifimizi, ufkumuzu, bunun özünde yatan heveslerimizi bugün de aynen korumaktır, geliştirmek ve bunu yeni yeni hedeflere yöneltmek zorundayız.

Biraz daha açayım. Biz, o zamanlar, safça, aptalca değil, temiz anlamında safça, birtakım idealler peşinde koşturuyorduk. Bunların hepsi doğru değildi. Bir sürü şeye inanıyorduk, hepsi doğru değildi, ama çok iyi bildiğimiz birşey vardı: Biz, gerçekten, Türkiye'de ve dünyada sosyalizmin gerçekleşmesi, gerçek, anladığımız, kitaplarda yazan, Marks'ın, Engels'in, Lenin'in kitaplarda yazdığı, anlattığı, inandığımız sosyalizm için mücadele ediyorduk. Zaman içinde geldik, gördük ki gerek devrimci örgütler içinde, gerekse dünyada kurulmuş sosyalizmler içinde aksaklıklar, terslikler, biçimsizlikler varmış. Ama bunlara karşın, o zamanki inancımızdan hiçbir şey yitirmedik. Niçin yitirmedik? Çünkü o gün inandığımıza bugün de inanıyoruz. Biz, hayalimizde, idealimizde olan sosyalizmi hayata geçirmek için, onu gerçekleştirmek için bugün de savaşıyoruz. Yoksa, hiçbir zaman, varolan bir takım varlıkları idealize etmek için, "bunlardır işte" demek için savaşım vermedik.

Bugün eğitimde, ideolojik eğitimde, buna önem vermek önemlidir. Yoldaşlarımızın bu misyon hissini, bu perspektifi, bu ideal olanı hayata geçirme arzusunu kamçılamaya, bunu bilimsel temellere oturtmaya özel önem vermeliyiz. Yoldaşlarımızı kof bir takım hayaller peşinde koşan değil, bilimsel olarak kanıtlanmış, gerçekleştirilmesi gereken hayaller peşinde koşan ve bu ufukla mücadeleye atılan yoldaşlar haline getirmek zorundayız ki aynı heyecanla, aynı devrimci saflıkla, aynı inançla bu savaşımı sürdürelim.

Etrafımızda çok şeyler yıkıldı gitti, çok şeylere inanırken yanlış olduğunu, ters olduğunu gördük. İnancımızı yitirmediysek, bu temel özellik, bu kızıl şerit gibi uzanan özellik nedeniyle yitirmedik. Bugün yoldaşlarımızda bu bilinci geliştirirsek, bundan sonraki on yıl içinde gerçekten çok büyük gelişmeleri göreceğimize şüphe yoktur.

Sözlerimi şu şekilde bitireyim: Önümüzdeki dönemde demokratik mücadeleyi örgütleme kampanyasını gerçekten güçlendirmek zorundayız ve önümüzdeki dönemde kendi üyelerimizin ideolojik eğitimine çok büyük ağırlık vermek zorundayız. Tüm yoldaşlarımızda, tüm bizimle birlikte bu yolda savaşım vermek isteyenlerde bu tarihsel misyon hissini, bu devrimci heyecanı yaratmak için, ne için savaşım verdiğimizi onlara çok iyi anlatmak zorundayız.

Teşekkür ederim.

Ali H. Karadağ yoldaşın kongrede yaptığı konuşma

Yoldaşlar,

Yurtdışında kurulan bir sosyalist yığın örgütünün 10. kongresini toplaması gerçekten önemli ve anlamlı bir olay. O nedenle bu kongrenin ana vurgusu hep o yönde oldu.

İTİB, 12 Mart 1971'in nesnel ortamında kuruldu. Bu örgütü kuran yoldaşlardan bazıları herhalde burada 10. yıl kutlamalarına katılacaklarını bilmiyorlardı. Ama Türkiye'nin o inişli-çıkışlı, sıcak, sert sınıf savaşımı, içinde bulunduğu koşullar, bu 10. yılı da, tarihsel bir rastlantı olarak, 12 Eylül sonrasında yine İngiltere'de kutlamayı getirdi.

Yoldaşlar değindiler. Yurt dışında 10 yıllık bir geçmişle bugüne varabilmenin bize kazandırdığı çok şeyler var. Ufkumuzun açılması, dünyaya bir başka gözle bakabilmemiz, hayali bir bütünün parçası olmaktan gerçek bir bütünün parçası olmaya varabilmemiz, dünya işçi sınıfının, içinde yaşadığımız İngiliz işçi sınıfının geleneklerini, uygarlığın ürünlerini kazanabilmemiz; bütün bunlar bizim hareketimize hem bugün için, hem gelecek için çok önemli şeyler getirdi, kazandırdı.

Oniki Eylül'den sonraki dönem yalnızca İngiltere açısından değil, bütün Avrupa, yurt dışı açısından devrimci çalışmanın öneminin arttığı bir dönemdir. Bugün 10. yılımızı kutlarken böyle bir özellikle de yüzyüzeyiz. Bir yoldaş çok güzel ifade etti, faşist cuntanın Türkiye'yi kapalı bir toplum yapma eğilimine karşı, yurt dışındaki bu varlık, bu örgütlenme, bu çaba, o çemberi dışarıdan zayıflatacak önemli bir etkendir.

Ben, söylenenlere birşeyi daha eklemek istiyorum. Bugün bizim İngiltere'de yaptığımız çalışma, yalnızca bu dolaylı yollarla değil, bugünün Türkiyesi'ndeki sınıf savaşına doğrudan yaptığı katkılarla da önemli bir rol gerçekleştiriyor. Çok anlaşılabilir bir şekilde ifade edeyim. Eğer bugün Türkiye'de, Türkiye devrimine önderlik edecek *İşçinin Sesi* gazetesi yaygın şekilde dağıtılabiliyor ve okunabiliyorsa, bunda yurt dışındaki bütün yoldaşlarımızın, İTİB'in militan üyelerinin yaptığı özverili, sürekli çalışmanın büyük payı vardır. Bizim yurt dışındaki çalışmalarımız hem gelecek için, hem de bugün için Türkiye devriminin önemli bir parçasıdır. İTİB önümüzdeki dönemde de, hem genel görevlerini, hem de bu doğrultudaki özel görevlerini başarıyla yerine getirecektir.

Hepinize başarılar dilerim.

Menşevikler şimdi de muhbirleri destekliyor

Kerem Korkut

TKP'nin Sesi radyosunun 5.10.1981 tarihli programında "Hapishane'den Mektup" adlı bir yazı yayınlandı. Yazı, TKP MK "Plenumu"nun hapishanede yarattığı "büyük coşku"dan, içerdekilerin her an dışarıda yeniden savaşa başlayacakmış gibi hazırlandıklarından sözediyor; sanki hapisteki yoldaşlarla dayanışma amacını taşıyormuş izlenimini veriyor. Ama dikkatli bir göz, menşeviklerin hapishanelerle ilgili büyük bir sorunla karşı karşıya olduğunu hemen anlayacaktır.

Yazıda şöyle deniyor:

"Komünist olmak bütünün bir parçası olduğunu unutmamayı getiriyor. Partinin bir parçası olmak, her türlü bireysel, başına buyruk davranıştan kesinlikle kaçınmayı gerektiriyor. Bu kendini bütünün içinde eritmedir... *Aramızda bazı yoldaşlar işkenceye dayanamayıp da konuşanlara karşı oldukça sert bir tutum içine girdiler. Bu ister istemez ayrılık yaratıyor.* Eski deneylerden biliyoruz ki polis en çok bu tür ayrılıklardan yararlanmaya çalışmıştır. *Bundan da zarar görecek sadece partidir.* Her parti üyesi şunu bılmelidir. *Kimin suçlanacağına ancak parti karar verir"* (abç).

"Hapishaneden Mektup" adıyla yayınlansa da bu sözler menşevikler için büyük bir itiraf, büyük bir açıklıktır.

Bir kere, daha dün, o "büyük çoşku" yaratan "plenum" açıklamasında, "Partiye saldıran 'sol' oportünist **'İşçinin Sesi'** gurubu da tutuklamalara ortam hazırladı. Bu gurubun başındakiler öteden beri parti gizliliğini açığa vurarak partiye hıyanet etti" deniyordu. Demek ki kazın ayağı hiç de öyle değilmiş. "İşkenceye dayanamayıp da konuşanlar" varmış.

Peki ama, bu "konuşanlar" ile kastedilen herhalde tabandaki üyeler değildir. Bunca bilgiyi verebilecek üyeler ancak *üst düzey* yöneticiler olabilir. Bunu açık açık söylemekten kaçınmak, **İşçinin Sesi'**ne suç yıkmaya kalkışmak hiç bir şeyi çözmüyor. *En azından* içeriye düşen binlerce yoldaşımız gerçeği biliyor.

Menşeviklerin çok sevdiği o deyimle, "mızrak çuvala sığmadı". Bu söylenenler kendi kendini yalanlamadır.

İkincisi, bu sözler bizim için çoktan açık olan bir konuyu da herkesin önünde açıklığa kavuşturuyor. Bu tutuklamalarla menşevik kanattaki çöküntü ve çürüme gizlenemez duruma gelmiştir. Parti tabanında "resmi" MK'ya karşı, oportünist yöneticilere karşı şiddetli bir öfke doğmuştur. Bu öfkenin yansıması olarak içerideki yoldaşlar genel olarak konuşanlara ve en başta oportünist yöneticilere karşı tavır alıyorlar. Menşevik "plenum"un yarattığı "büyük çoşku"nun ne olduğu da buradan anlaşılıyor.

Parti tabanının büyük çoğunluğu bu oportünist yöneticilerle, bu yöneticilerin topladığı düzmece "plenum" ya da "kongre"lerle hiçbir şeyin çözülmeyeceğini anlamaya başlamıştır. *TKP'nin Sesi* radyosunun 7.9.1981 günlü, tutuklamalar üzerine yayınında, "şimdi TKP'nin yeminli düşmanları, onların gölgesinde yürüyen Londra oportünistleri işte bu cılız dallara tutunuyor ve utku çığlıkları atıyor" deniyordu. Oportünistleri korkutan şeyin parti tabanındaki gelişme olduğu apaçıktır. **İşçinin Sesi'**ni suçlamaları da bu yüzdendir. Doğan öfkeyi bizim üzerimize çevirmek istiyorlar; parti tabanının **İşçinin Sesi'**ne yönelmesine engel olmaya çalışıyorlar. Buradan içerdeki Lenincilere düşen çok önemli bir görev çıkıyor. Bugün menşeviklerin etkinliğindeki yoldaşlarımızın büyük çoğunluğu hapistedir. Bu yoldaşların oportünist yöneticilere karşı doğan öfkelerine yol göstermek, gerçekleri usanmadan, sabırlı, esnek, yoldaşça bir yaklaşımla tekrar tekrar açıklamak, kongre düzmecesi ile oynanmak istenen oyunu açığa vurmak...

Gelelim *asıl önemli* meseleye. Geçenlerde Yürükoğlu yoldaşımız menşevikler için "bunlar kadar yalancı bir siyasal hareket herhalde dünyaya gelmemiştir" demişti. Buna eklemek gerek: Bunlar kadar düşmanıyla dost olabilen bir siyasal hareket de herhalde dünyaya gelmemiştir.

Öğütlediklerine bakın. "Bazı yoldaşlar" konuşanlara karşı sert tutum alıyormuş, bu *"ister istemez"* ayrılık yaratıyormuş. Bu, polisin işine yararmış, partiye zarar verirmiş. Sonra? Dobra dobra "bunlara sert tutum almak yanlıştır, birşey olmamış gibi davranmak gerekir" diyemiyor da, bireysel davranıştan kaçınalım, "kimin suçlanacağına parti karar verir" diyor. Parti ise parti! İçerdeki binlerce yoldaş parti değil mi?

Konuşanları soyutlamak, cezalandırmak, hatta gerekirse üyelikten çıkarmak yalnızca MK tarafından yapılabilir ya da hatta bunun için MK'nın onayı gerekir diye bir madde eski tüzükte de yoktur. Daha da öte, bu konuda eski tüzük, "düşmanın karşısında boyun eğenler, poliste korkaklık gösterenler, arkadaşlarını ele verenler ... cezalan-

(Devamı 14. sayfada)

Yaşamı partizanca savunan yoldaşlara

Yoldaşım,
Yaşamı yeşertme,
yüceltme kavgasına omuz vererek
en ön safta savaştın diye
karanlığın
demir parmaklıkları
tel örgüleri
toplama kampları
kıyım odalarındasın
Çeliğe su verir gibi
'ser verip sır vermeyen' direnişin
geleceğe
DEVRİME can
Direnişinle;
büyüyen umut
çınlayan belgi
kabaran sevinç,
yeşeren yaşam,
yakınlaşan DEVRİM'dir...
Direnişinle;
bir çağrıdır çoğalan yoldaşım
bir akıştır zaman
bir sestir yakınlaşan:
'VARDIM
VARIM
VAROLACAĞIM' diye...
Bilirim,
bilirim iki gözüm
sızlayan yüreğim
düşünen kafam
yoldaşım benim,
bilirim sende bu Leninci bilinç
ve bu inanç oldukça
ölüme direnirsin
Solgunsun — görür gibiyim...
Ama dirençlisin
— aydınlığın her kara sevdalısı gibi —
VE ŞİMDİLİK KARANLIĞIN SAHİPLERİNE KARŞI
YAŞAMI,
KIZIL BAYRAĞIMIZI TAŞIR GİBİ
ONURLA
GURURLA
DİMDİK
PARTİZANCA SAVUNUYORSUN

7 Eylül 1981, Paris
Kirve Kalender

(Baştarafı 15. sayfada)

dırılır" (s.26) diyor. O zaman, kimin suçlanacağına da, kimin cezalandırılacağına da, nasıl tavır alınacağına da içerdekiler karar verir. Her konuda olduğu gibi bu konuda da MK alınan karara karışabilir ama kararı alan oradaki örgütler olmak zorundadır. Kimin poliste ne tavır koyduğunu, kimin arkadaşlarını ele verdiğini en başta oradakiler bilir.

Demek ki sorun "kimin suçlanacağına" kimin karar vereceği üzerine değildir. Parti tabanı konuşanların, en başta da konuşan yöneticilerin soyutlanmasını, cezalandırılmasını istiyor. Bu yalnızca konuşan yöneticilere karşı değil, nesnel olarak tüm oportünist yönetim kliğine karşı bir tavırdır. Bu tehlikenin çok iyi bilincinde olan resmi MK da, parti tüzüğüne de aykırı hareket ederek "konuşanlara sert tutum almayın", "hoşgörülü davranın — normal karşılayın" diyor. Bunu açıkça söyleyemediği için de "kimin suçlanacağına parti karar verir" gibi saçma bir gerekçeye sığınıyor. Bu muhbirleri desteklemektir, muhbirciliği teşvik etmektir. Pes doğrusu! Bilirdik ama bu kadarı da aklımıza gelmezdi. Acaba bu konuşanlar, menşeviklerin yapacakları "kongre"de de temsil edilecekler mi? Oldu olacak, partinin durumunu konuşanlar kadar öğrenmiş olan emniyet görevlilerini de davet etselerdi.

Ama şaşırtıcı değil. Her olgunun bir kendi iç mantığı vardır. Muhbirleri destekleme tavrı da genel anlayışlarının parçasıdır. Oportünistler yıllarca üyelere, "işkencede konuşup konuşmamak dayanıklılık meselesidir. Konuşan da olur konuşmayan da. Bu fiziksel bir sorundur. Her ikisi de normaldir" dediler. Üyeleri böyle eğittiler. Bu anlayışın mantıksal sonucu konuşanlara hoşgörülü davranmak olacaktır. Şimdi yaptıkları da budur. Burjuva uzlaşmacılığının, burjuvazinin çizdiği sınırlar içinde oynamanın varacağı nokta başka bir yer olamazdı. Legalizm hastalığına yakalanmanın sonucu başka birşey olamazdı.

Parti tabanı, şimdiye kadar menşevikler tarafından zehirlenmiş olsa da gerçekten inanmış, halkını seven, dürüst yoldaşlar, muhbirleri de, muhbirleri destekleyenleri de cezalandıracaklardır. Partiye zarar veren, polisin işine yarayan davranış, muhbirlere karşı sert tutum almak değil, onlarla "al gülüm, ver gülüm" birarada çalışmaktır. Hiçbir komünist buna izin veremez. "Bireysel davranış mı yoksa bütün içinde erimek mi?" gibi sözler demagojidir, sorunu geçiştirmektir. Bütün içinde erimek, komünizm davası içinde erimektir. Parti bu dava için vardır. Komünizm davası içinde erimenin en başta gelen yükümlülüklerinden biri de bu davaya ihanet edenleri gereken şekilde cezalandırmak; partiyi tutarsız, korkak, güvenilmez unsurlara karşı korumaktır. Komünizm, ancak ve ancak, bu dava için ölümü göze alabilen, işçi sınıfı ve halkı için kendi hayatı da dahil herşeyi feda edebilen komünistlerin elinde utkuya ulaşabilir. En üst düzey yöneticilerinden bazıları konuşan, geri kalanları da konuşanları destekleyen bir parti devrimi de yapamaz, komünizmi de kuramaz.

Daha doğrusu bu parti komünist partisi olamaz. Bir öykü vardır. Adamın biri pazara çıkmış, kuş satın alacak. Bir satıcıya yanaşmış, kafesin içinde bir keklik duruyor. Fiyatını sormuş. Satıcı 500 lira demiş. Adam merak etmiş, "öteki satıcılarda kekliğin fiyatı 50-60 lira, bu neden 500 lira" diye sormuş. Satıcı, "bu kekliğin bir özelliği var, çok güzel öterek yakınlardaki keklikleri yanına toplar, sen de kolayca avlarsın" diye yanıtlamış. Adam vermiş 500 lirayı, kuşu satın almış ve hemen orada kellesini koparıp atmış. Bu kez satıcı merak etmiş, "500 lira verip aldığın kuşu neden öldürdün" diye sormuş. Adam, "kendi cinsine ihanet edenin hakkı budur" diyerek çekip gitmiş.

İşte tutuklu partili yoldaşlar, bu adamın kekliğe yaptığını, oportünizme, oportünist yönetim kliğine yapmalıdırlar. TKP'den oportünizmi kazımalıdırlar.

Yunanistan ekonomik bunalımın derinleşeceği, sınıf savaşımının daha da keskinleşeceği bir döneme giriyor. Komünist Partisi'nin savaşımı ülkenin yazgısında belirleyici olacaktır.

Yunanistan'da sınıf savaşımı keskinl şiy r

Mehmet Toros

Onbir Ekim 1981 Pazar günü Yunanistan'da genel seçimler yapıldı. Tüm dünyanın ilgiyle izlediği seçimler, Pan-Hellenik Sosyalist Hareket'in (PASOK) ezici üstünlüğü ile sonuçlandı.

Yunanistan'daki son siyasal gelişmelerle bağlı olarak, ülkenin durumuna ve seçimlerde taraf olan siyasal güçlerin konumlarına bakmak öğreticidir.

Yunanistan alt-emperyalist bir ülkedir. Ama buna karşın Yunanistan emperyalist sistemin zayıf halkası olmaktan kurtulmuş değildir. Dünyadaki devlerin varlığı, öteki orta derecede gelişmiş ülkelerde olduğu gibi Yunanistan'da da uzun süreli bir reformcu dönemi olanaksız kılıyor. Bunun yanısıra Yunanistan emperyalist sistem için önemli ülkeler arasındadır. Jeopolitik önemi Türkiye kadar olmasa da, emperyalizmin kaybetmeyi göze alamayacağı bir ülkedir. Yunanistan'daki hızlı siyasal gelişmelerin, 1967 öncesi devrimci durumun, 1967 darbesi ile gelen faşizmin, faşizm sonrası göreli barışçı gelişmenin ve şimdi de sınıf savaşımının yeniden yükselmesinin temellerinde işte bu ekonomik-toplumsal koşullar ve Yunanistan'ın dünya konjonktüründe kapladığı yer yatıyor.

Yunanistan seçimlerinde asıl olarak iki büyük güç çarpıştı. Faşizm sonrasından beri iktidarda olan gerici Yeni Demokrasi Partisi ve PASOK. Bu iki gücün yanında kendi siyasal varlığını dayatabilen ve ilerisi için büyük bir potansiyel "tehlike" olarak görülen üçüncü güç de komünistlerdir.

Kurulduğu 1974 yılından bu yana, PASOK'un gösterdiği hızlı gelişme, toplumdaki sürekli sola kayışın bir göstergesi olarak alınabilir. PASOK 1974 seçimlerinde yüzde 12, 1977'de yüzde 25, son seçimlerde ise oyların yüzde 45'ini alarak iktidara geldi. Ancak PASOK'un bir özelliği, onun hem güçlü, hem de zayıf yanı, bir parti olmaktan daha çok henüz kadrolaşma düzeyi düşük bir hareket olmasıdır. Şüphesiz bundan böyle hızla kadrolaşacaktır. Fakat bugün için PASOK lideri Andreas Papandreu PASOK'la bir yönüyle eş anlam ve eş ağırlık taşıyor. Dolayısıyla Yunanistan'da yer alan

politik gelişmelere bakarken, Papandreu'nun kişiliğine daha yakından değinmek gerekiyor.

Andreas Papandreu, uzun süredir siyasal yaşamla bağlı bir aileden geliyor. Babası George Papandreu'nun başbakanlığını yaptığı 1963-1965 Merkez Partisi hükümeti sırasında bakanlık yaparak siyasete girdi. 1965 yılında George Papandreu'yla Kral arasında anayasal bir konuda çıkan anlaşmazlıkla Merkez Partisi ikiye bölünüp hükümetten düştükten sonra babasıyla beraber partinin sol kanadının liderliğini yaptı. 1967'de Papandreu'ların büyük bir olasılıkla kazanacakları seçimlerden önce faşist darbe geldi. Andreas Papandreu bir süre tutuklu kaldıktan sonra ABD'nin baskısıyla serbest bırakıldı. 1974 yılına kadar vatandaşlığını taşıdığı (Andreas Papandreu 1938-1959 arasında ABD'de oturuyordu) ABD'de kaldı ve Pan Hellenik Özgürlük Hareketi'ni örgütledi. 1974'de cuntanın çökmesiyle Yunanistan'a döndü ve PASOK'u kurdu.

Papandreu'nun 20 yıllık siyasal biyografisi, özellikle son senelerde gösterdiği politik esneklik ve ustalıkların yanısıra, savaşkan bir siyaset adamı da olduğunu gösteriyor. 1967 darbesinden iki yıl sonra yazdığı *Silahların Ucunda Demokrasi* kitabında, askersel darbenin gelişinde kendisinin fazla sert ve aceleci girişimlerinin rol oynadığı iddiasını şöyle değerlendiriyor:

"Bu iddiayı reddediyorum çünkü bu yaklaşım gerici bir gurubun askersel darbe yapma tehlikesi varsa reformlar yapılmasın; daha kötü bir sonucun önlenmesi için insanlar kaderlerine razı olsunlar; rejim güçlerini zor kullanımına sevk edecek bir provokasyon olmasın diye ilerleme ve yenilik ümitlerinin tamamen bırakılması gerekçelerine dayanıyor".

Andreas Papandreu Türkiye'deki benzerleriyle karşılaştırıldığında üstün bir not alıyor. Fakat şunu da kabul etmek gerekiyor ki, Yunanistan'da Papandreu'nun inançlarını sınayan koşullar Türkiye'de rejimin temellerini sarsan koşullarla karşılaştırıldığında hafif kalıyor. Önümüzdeki yıllarda Papandreu'nun sosyalist reform ve demokrasi inançları daha sert sınavlardan geçecektir ve bu sınavların PASOK'u nerelere götüreceğini zaman gösterecektir.

Papandreu'nun son aylarda tepe noktasına ulaşan siyasal "kıvraklığı" bu açıdan bakıldığında bir çözülme işareti de olabilir. Seçim öncesinde Ortak Pazar ve NATO'nun askersel kanadından çekilme doğrultusunda kesin tavır alınırken, şimdi yuvarlak sözler söyleniyor.

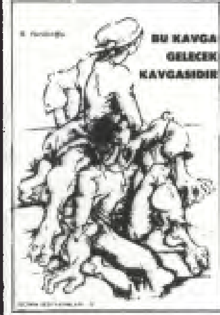
Daha ciddisi ve ilerisi için gerçek kaygular taşıyan anlayış ise (ödünden öte), PASOK'un "düşman Türkiye" platformu üzerinde yükselttiği şovenist propagandadır. Bunun bir parçası olarak Yunanistan NATO'nun askersel kanadından çıkamıyor ("çünkü aksi takdirde silahlanma dengesi Türkiye lehinde bozuluyor") ve PASOK programında savunma harcamalarına "mutlak öncelik" tanınıyor. Burada görülen kemikleşmiş şovenizm, Türkiye'de varolan gerçekten saldırgan bir faşist cuntanın yaratacağı gerilim ortamında, Yunanistan'da demokrasi düşmanlarının en etkin bir biçimde kullanacakları bir silah olarak geri tepebilir.

Yunanistan ekonomisinin 70'li yıllarda gösterdiği hızlı ilerleme dünyanın diğer birçok orta derecede gelişmiş ülkelerinde izlendiği gibi son iki-üç yıl içinde birdenbire kayalara çarptı. 1979 yılında ekonomik büyüme yüzde -1,9'a indikten sonra geçen yıl yüzde 1'e ancak ulaştı. Enflasyon 1980'de yüzde 26'ya yükseldi. Papandreu'nun programı temel endüstrilerin yeniden örgütlenmesinden, kamulaştırmalardan, güçlü sendikal hareketlerin geliştirilmesinden, devlet yönetiminde ademi merkeziyetçilikten, emekli ücretlerinin, sosyal yardımların hemen yükseltilmesinden, eğitime geniş yatırımlardan, bankacılık sisteminde kapsamlı düzenlemelerden söz ediyor. İktidardan düşen Yeni Demokrasi Partisi'nin hesaplarına göre PASOK programının gerçekleşmesi için 20 milyar dolarlık bir ek harcamaya gereksinim var. Kamu sektörünün daha bugünden toplam yurt içi üretimin yüzde 10'u oranında açık verdiği düşünülürse, reformlar yolunun sivri taşlarla kaplı olduğu söylenebilir.

Son seçimlerde PASOK, Yeni Demokrasi ve Yunanistan Komünist Partisi (KKE) dışındaki partiler parlamentodan silindiler. Yunanistan Komünist Partisi, PASOK'un ezici gelişmesi karşısında yalnızca konumunu korumakla kalmadı, parlamentodaki sandalye sayısını da arttırarak büyük bir başarı sağladı. KKE, ilk önce PASOK'a seçimlere ortak girilmesi için çağrıda bulunmuştu. Antikomünist olduğunu açıkça söyleyen Papandreu'nun bu öneriyi reddetmesi çok şaşırtıcı olmadı. Bunun üzerine KKE Yunanistan çapında her bölgede kendi adaylarını seçime sokarak partinin bağımsızlığını korudu. Bugünden göründüğü kadarıyla sınıf savaşımının daha da yükseleceğini gözönüne alırsak, KKE'nin bu tutumu ilerki yıllarda partinin perspektifini açacak tek yoldur.

Sonuç olarak, reformlarla işleri yürütmenin geçerliliği henüz tümüyle kaybolmuş olmasa da, önümüzdeki dönemde ekonomik bunalımın derinleşmesi ve sınıf savaşımının keskinleşmesi kaçınılmazdır. Papandreu'nun binbir ödün vererek ordunun atmacalarını uysallaştırmak için harcadığı çabaların "sosyalist reform" yoluna ne kadar zaman kazandırdığını bugünden kestirmek zordur. Fakat bir darbe tehlikesinin bugünden kendini öne çıkarttığı ve önümüzdeki dönemde de her zaman gündemde kalacağı, ülkenin üzerinde demoklesin kılıcı gibi sallanacağı muhakkaktır. Kazanılan zaman süresince, özellikle komünistlerin yürütecekleri savaşım sonucu belirleyecektir.

R. Yürükoğlu yoldaşın 10. Eylül 1981 günü Londra'da düzenlenen TKP'nin 61. kuruluş yıldönümü toplantısında yaptığı konuşma kitapçık olarak çıktı

Bu koca ihtiyar,
bu Anadolu, ne krallar,
sultanlar, padişahlar,
milli şefler gördü.
Bu psikopat sürüsüne de
gereken yanıtı vermesi
yakındır.
Cunta şimdi işçi sınıfına,
halka, komünistlere,
devrimcilere deli gibi
saldırıyor.
Akılları durduracak
eziyet yapıyor.
Olsun, saldırsın.
Deli deli çıkanı,
bura bura tıkarlar.
Öfke birikiyor,
kin büyüyor,
isyan duygusu
yükseliyor.
Bu nabzı
elimizde tutumalıyız.
Bunun için,
yığın bağlarımızı
geliştirmeliyiz.
Partimizi
yeni patlamaya
her yönden
hazırlamalıyız.
Partimizin
61. kuruluş yıldönümü,
yeni bir hamlenin
başlangıcı olsun!

DEVRİMİN BAŞARISI KADINLARIN KATILIMINA BAĞLIDIR

Kavga kadın-erk k h pimizindir

Yeryüzünde sınıflı toplumun ortaya çıkması beraberinde kadın-erkek ayrımını ve kadının ikinci sınıf vatandaşlığa indirilmesini de getirdi. Kadının sosyal yaşantıdaki söz ve eylem hakları elinden alındı. Kadın erkeğin evi gibi, tarlası gibi özel mülkiyeti haline getirildi. Daha sonraları, bu sömürü din baskısıyla, kültürel alışkanlıklarla kadınlara sanki bir alın yazısı imiş gibi aşılandı. O kadar aşılandı ki aksini düşünmek kadınlara bile yanlış gelmeye başladı.

Sınıflı toplumların kurulmasından ve devletin ortaya çıkmasından sosyalizme kadar, yeryüzünde çeşitli toplumsal ekonomik yapılar görüyoruz. Hepsinin bir ortak yönü var; sınıfların varlığını ve kadının çifte sömürüsünü şiddetle korumaları. Kadın her zaman eşitsizlikle, sömürüyle karşı karşıya. Yasalar karşısında, iş hayatında, aile içindeki yaşantısında bu hep böyle. Kimine göre kadın ucuz iş gücü, kimine göre evinin bir parçası.

Kadının sınıflı toplumlarla başlayan bu ezilişi sınıfsız topluma ulaşılmakla son bulur.

Çifte sömürüden kurtuluşu doğrudan doğruya devrime bağlı olan kadının, devrimci mücadeledeki yeri nedir?

Konferans kararlarında da üstüne basılarak belirtildiği gibi, kadınların devrimci savaşımdaki yeri erkeklerle eşittir. Parti içinde bütün komünistler eşittir. Kadınların katılmadığı bir devrim kazanılamaz. Kadınların işçi-emekçi olmaktan öte sırf kadın olmaktan kaynaklanan ve sınıflı toplumlara özgü özel sorunları vardır. İşsizlik, beslenme, çocuğun bakımı, eğitimsizlik, yasalar karşısındaki eşitsizlik gibi. Faşizmi yaşayan ülkemizde bu özel sorunlarından hareket ederek, çözümün sosyalizm olduğunu kadınlara göstermeli ve onları devrimci savaşıma kazanmalıyız. Bu erkek-kadın bütün komünistlerin görevidir.

Komünist mücadele içinde kadın-erkek yoldaşlar eşit olmalıdırlar. Erkek yoldaşlar erkek şovenizminden arınarak bu Leninci eşitliği teoriden pratiğe uygulamalı, kadınlar da feminizme savrulmadan bu eşitliğin uygulanmasında ısrarlı olmalıdırlar. Böylece partinin mücadele gücünün sınırları genişler.

Mücadele gücünün sınırları genişler, çünkü parti içinde her düzeyde artık kadınlar da vardır. Mücadeleye onlar da erkekler kadar yatkındırlar. Bunun örnekleri geçmişte yaşandı, günümüzde yaşanıyor. 1917 devriminde ilk fabrika grevlerine öncülük eden kadınlardı. Bugün de yayın organımızda yazan, iş yerlerinde sosyalizm mücadelesi veren, parti organlarında aktif görev alan kadınlar var. Onlar da erkekler kadar görevlerinin bilincindeler, mücadele hırsıyla dolular. Daha nice ulaşılamamış yiğit kadınlarımız var. Onlara ulaşılmalı, ufukları açılmalıdır. Bu devrimci potansiyeli gözardı edemeyiz.

Erkek şovenizminin yıkılmasıyla partideki yanlış bir anlayış da yıkılır. Başka konularda üstün başarı gösteren pekçok erkek komünist, kadın sorununda ne yazık ki şovenist davranıyor. "Karısıyla evinde kadın-erkek eşitliğini kuramayan bir komünist bu eşitliği topluma nasıl verebilir?" Parti içinde mücadele azmiyle tanınan bir yoldaş karısıyla ilgili olarak şunu söylüyor: "O bu işlerden anlamaz". Bir diğeri de karısının örgütsel randevularını konspirasyonu bile bozarak mutlaka öğrenmeye çalışıyor. Bir başkası karısını devrimci mücadeleden uzak tutarak korumaya(!) çalışıyor. Bu küçük örneklerden de anladığımıza göre bu yoldaşların anlayışı şu: Kadınlar da devrimci olabilir belki ama erkekler kadar değil. Yani kadının rolünü küçümsüyorlar.

Kadın sorununda da komünist partisinin politikası tabanını yönlendirir. "Bu aynı zamanda partinin demokratlığının ölçütüdür". Parti içinde yanlış anlayışın kalıntılarını bugünden yok etmek, devrimden sonra, sosyalizmin kuruculuğunda ve yerleştirilmesinde de rol oynayacaktır. Devrimi gerçekleştirmek ne kadar önemliyse yaşatmak da o kadar önemlidir. Bugün bunun olumsuz örneklerini görüyoruz. Afganistan'daki olayları, Polonya'daki gelişmeleri hepimiz izliyoruz. Bizler konferans kararlarımızı sadece okumakla yetinmemeliyiz. Okuduklarımızı özümseyip hayata geçirebilirsek, ancak o zaman yanlışlarımızdan arınabiliriz. Bu hepimizin görevidir.

Kadınlarımızı devrimci mücadeleye çekelim. Onların yeri sadece cephe gerisinde değildir. Erkeklerle birlikte cephededir. Kavga hepimizindir. Sosyalizm de hepimizin olacaktır. Onu birlikte kurup, birlikte yaşatacağız.

İnci Toprak
İzmir

DEVRİMİN BAŞARISI KADINLARIN KATILIMINA BAĞLIDIR

D"külen kanın hesabı s rulacak

Kapitalist toplumda kadın sorunun varlığı somut bir olgudur. Üstelik Türkiye gibi faşist cuntanın işbaşında olduğu bir ülkede kadınların durumu bin kat daha kötüleşiyor. Kadın işçilerimiz bir kez işçi ve emekçi olarak, ikincisi kadın olarak, baskı ve sömürüye uğruyorlar.

Bugün işçi, emekçi kadının durumu dünden daha kötüdür. Zaten uygulanmayan "eşit işe eşit ücret" politikası, yeni vergilendirmelerle daha da aşağı çekiliyor. Faşist cuntacılar, işsizliğin sorumlusunu çalışan kadın olarak gösterip, kadınları eve hapsetmeyi, kendi yüklerini de hafifletmeyi düşünüyorlar. Ya da çalışan kadının ücretini ek ücret olarak gösterip düşürüyorlar.

Faşist cunta, anaları evlatlarından ayırırken, genç kız ve kadınlara işkence ederken dünyada yaşanmış diğer örneklerini hiç aratmıyor. Gencecik delikanlıları darağacına gönderirken, Evren Paşa gidip anasıyla bol bol resim çektirebiliyor. Aklı sıra "analara" olan saygısını ifade ediyor. Mitinglerinde özellikle kadınların bulunmasına özen gösteriyor. Ancak uyguladığı ekonomik-politika, geniş kesimlerin öfkesini arttırıyor. Geniş kesimlerde bastırılmış bir öfke var, kadınlarda da bu öfke birikimi çok yoğun. Bir kez yakınlarından biri, ya da kendisi çeşitli nedenlerle içeri düşüyor. Faşist cunta 60'lık nineleri bile kimliği olmadığı için sıkıyönetime götürüyor. Bu baskılar özellikle, gecekondu semtlerinde, Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı bölgelerde yaygın.

TKP II. Leninciler Konferansı kararlarında, "faşist diktatörlüğü devrimle yıkmak için bugün kadın emekçileri bilinçlendirmek can alıcı bir sorundur" deniyor. Çünkü kadınlar, devrim savaşımında önemli bir güçtür. Bunun böyle olması nesnel bir olgu: Toplumun yarısı kadındır. Ancak şimdiye kadar kadınlara devrimci savaşımda yeterince geniş bir yer ayrılmadı. Parti üyesi olabilen çok az sayıda kadın yoldaş da, menşevik bürokratizm engeliyle karşılaştı.

Menşevikler her ne kadar işçi ve köy kadınları arasında çalışılıyordu derlerse de, "çalışmaları" varolan potansiyeli düşürmekten başka bir işe yaramamıştır. Çünkü verilen bilinç liberal burjuva kuyrukçuluğu oldu. Evet, mahallelere, köylere gidilmiştir ama bu CHP'ye oy toplamak için yapılmıştır. Şimdiyse bu tip yerlere gitmeye (konspirasyon gereği!) hiç cesaret edemezler.

Kadınların bu aşamada örgütleneceği yer, anti-faşist savaşım odaklarıdır. Kadınları bulundukları semte, köye, çalıştığı işyerine göre anti-faşist savaşım örgütlerinde örgütlemek önemli görevlerimizden biridir. Ancak, şunu hemen belirtmek gerekiyor, bu oldukça güç bir görevdir. Kadınlara özel yanaşım ister. Evin dört duvarından, mutfağından politik yaşama ilgi duyması kadınlar için zaman alır. Ama bir kez onları harekete geçirdin mi, hele devrim savaşımıyla bağladın mı, gerisi tamamdır. İşte Çimentepe, işte Gültepe, işte Şöke'de direnen tarım işçisi kadınlar.

Şimdiye dek bu potansiyel, komünist hareket tarafından iyi değerlendirilemedi. Bunda en büyük sorumlu TKP oportünist yönetimidir. Bugün önümüzdeki sorun; faşist cuntanın devrim yoluyla devrilmesi, yeni bir devrimci dalgaya hazırlanmaktır. Bu kez hazırlanırken kadınlara yönelik ajitasyon-propagandamızı çok daha sağlam temellere dayandırmak zorundayız. Onların somut sorunlarından, istemlerinden kalkıp, bu hedefleri devrim savaşına bağlamalıyız. Yaşam zaten bu yönde gelişiyor. Bizim de bu yönde çalışmamız zorunludur.

Kadınların devrimci potansiyelini devrim yatağına akıtmak, böyle bir çalışmayla olanaklıdır. Geleceği TKP'miz kursun.

Zehra Candan
Viyana

Cunta emekçi halktan soyutlanıyor

Faşist Evren 9 Eylül'de İzmir'de karşısında istediği kalabalığı buldu ama sevgi gösterisi ve destek bulamadı.

Faşist darbenin üzerinden aşağı yukarı bir yıl geçtikten sonra faşist cuntanın başı İzmir'de ancak 9 Eylül kutlamalarını bahane ederek konuşabildi. Cuntanın başı daha önceleri de çeşitli bahanelerle geldiği İzmir'de halkın önüne çıkma cesaretini gösterememişti. Dokuz Eylül törenlerine halkın geniş katılımının olacağını bildiği için bundan faydalanarak konuşabildi.

Her yıl 9 Eylül törenlerine İzmir ve çevresinden halk akın eder. Gündüz törenleri izler, gece de fuarı görüp, gezer. Dar gelirliler için bunlar ucuz eğlencelerdir. Hem de bir taşla iki kuş vururlar. Burjuvazi halkın bu eğiliminden faydalanmasını bilmiştir.

Törenlere katılımı fazlalaştırmak için köy muhtarları mecbur tutulmuş, Tariş ve ESHOT işçileri törene gitmeye zorlanmıştır.

Törendeki kalabalık olağandı. Çünkü hemen her yıl bu kadar insan bu törenlere katılır.

Sabah saat 9'dan itibaren insanlar alanı doldurmaya başladı. İnsanlar neşesiz, monoton bir havadaydı. Yeni yapılan vilayet konağı balkonunda faşist generallerin yerleri hazır edilmişti. Çevrede korkunç bir güvenlik önlemi alınmıştı. Balkonun çevresi üç yarım daire şeklinde kordon altındaydı.

Bu hazırlık yapılırken iki konuşmaya şahit oldum. Birincisi alanı terkeden bir çiftti. Kadın kocasına, "İzmir'i kurtarıyorlar" dedi. Kocası da "kim kurtarıyor, bunlar mı" dedi ve gülerek yürümeye devam ettiler. Öteki de alanı gezerken bir kadın kocasına, birşey dedi, kocası da konuşulanı duyduğumu farkederek "sus, burası yeri değil, evde" diye yanıtladı

Tören İstiklal Marşı ile başladı. İyi giyimliler, saygıda kusur etmediler. Fakat halktan olanlar sigara içerek, kıpırdanarak, hazır ola geçmeyerek tepki gösterip çeşitli şekilde ilgisizliklerini belli ettiler. Özde protesto ettiler.

İlk sözü alan faşist belediye başkanı oldu. Son olarak faşist Evren söz aldı. Daha önceki kutlama törenlerini yerdi. Resmi geçitlerde Türk bayrağının taşınmadığını söyledi ve kutlama törenlerinin eskisi gibi yapılmamasını garanti altına aldıklarını (!) ve bundan böyle askeri bir disiplin içinde kutlanacağını söyledi. Bundan böyle hiç kimsenin kızıl bayraklarla ve Lenin resimleri ile alanlara çıkarılmayacağını garanti altına aldıklarını belirtti. (Görürüz!) 15-20 dakika kadar safsatayla uğraştı. Sözlerini zaten geniş kesimler dinlemedi. Onu dinleyen ve alkışlayanlar çok azınlıkta idi. Evren konuşmaya başlarken halk kordona doğru, yolun her iki tarafından geçiti izlemek için yer bulmaya koştu.

Geçitte geçenlerin çoğu askerlerdi. Bir arabada eski gaziler, birkaç arabada muhtarlar, birkaç arabada da sözde işçi temsilcileri özenle o gün için yaptırılmış iş kıyafetleri ile geçtiler.

Halk bu törenlerden hiç de hoşnut değil. Gelecek yıl bu kadar seyirciyi zor bulurlar.

Şu açık ki, faşist cunta halk yığınlarına ancak "sabır edin biraz daha, düzelecek" kuru öğüdünden başka hiçbir şey verememiştir. Emekçi halkın kafasında cunta soyutlanmıştır. Arayış içindedirler.

Görevimiz açık düşen cuntaya karşı yığınlara devrim hedefi ile gitmek, sınıf bilinçli işçileri harekete kazanmak, iş yerlerinde anti faşist direniş birlikleri kurmak ve tanklarla gelenleri işçi sınıfının öncülüğünde devirmek, ileri demokratik halk devrimi yapmaktır. Yaşasın TKP!

İzmir

Faşizm her türlü baskı yöntemini kullanıyor

Faşizm halkı yıldırabilmek için elinden gelen her çabayı, her türlü baskı yöntemini kullanıyor.

Geçtiğimiz günlerde Söke Yenidoğanlar köyünde akşam bir araba asker köy kahvesini basıyor. Kahvede oturanları köy meydanına çıkarıp yere yatırıyor, arıyor. Birşey bulamayınca herkes elli defa eğilip kalkacak diyorlar. Yapamayanlar da tekme ve dipçiklerle dövülüyor. Arkalarından halk küfrediyor, kızıyor.

İzmir

Artık herkes çekinmeden konuşuyor

Değerli yoldaşlar,

Duyduğumuz bir haberi bildireceğiz. Belediye zabıta karakolunda, esnaflara, seyyar satıcılara, 12 ile 15 yaş arası küçük işportacı çocuklara, boyacılara, sandöviççilere, vs. dayak atılıyor.

Seyyar satıcıların arabaları ellerinden alınıyor, mallarına el konuyor. Sandöviççilerin tepsilerine, boyacıların sandığına, işportacıların ellerindeki

eşyalara hep el koyuyorlar. Bu işleri yapanlara da ders olsun diyerek, yaşlı çocuk demeden şiddetli dayak atıyorlar. Bir sandöviçci dövüldüğünü şöyle anlattı:

"Beni yakaladılar, karakola götürdüler, sandöviçlerimi, tepsimi aldılar. Sonra beni bir odaya kapattılar. Yanıma iki çavuş geldi, bir tanesi, ben sana bir daha satmayacaksın demedim mi, ha demedim mi diyerek elindeki kalın sopa ile üzerime rastgele vurmaya başladı. O vurdu vurdu, sonra öteki, biz sana yasak demedik mi, sen bizi enayi yerine mi koyuyorsun, diyerek kafa, yumruk girişti. Pestilim çıkmıştı, sonra beni salıverdiler. Şikayet ettimse de bir sonuç alamadım."

Yoldaşlar, nane satan bir kişi ise nasıl nanesinin alındığını ve hakarete uğradığını şöyle anlatıyor:

"Benim nanem alındı, kimisinin boya sandığı alındı. Kavun, karpuz, meyva satan seyyar satıcıların hem arabalarını, hem kavunlarını, karpuzlarını alıyorlar. Belediye çavuşları, bizleri yakalayıp elimizden malları aldıktan sonra hepimiz bir tarafta belki aldıklarını geri verirler diye bekliyorduk. Sonra bir çavuş, lokantaya girdi. Gördük ki belediye amirleri içki içiyorlardı. Belediye çavuşu içki içen amirine akıl danıştı, arabalarını mallarını alın, depoya götürün, onlar ise orada beklesinler, diyerek içkisine devam etti".

Yaşı 16 olan boyacı bir çocuk da dövüldüğünü anlattı. Belediye çavuşu çocuğa çıkışarak sopa ile girişmiş. Sonunda da, haydi şimdi defol git, bir daha da gözüme gözükme demiş.

Bu olaylar çok yaygın tepki yaratıyor. Herkesin başına geleni açıkça anlatması, tepkinin boyutlarını gösteriyor.

İstanbul

Yanlış hesap Bağdat'dan döner

"Kendilerinden önce gelenlerden daha akılcı düşünen generaller bir yol bulduklarına inanıyorlar. Yeni bir anayasa hazırlamak için bir kurucu meclis atanıyor. *Ankara'ya çağrılan seçkin adamların askerlerin istediklerini aynen yerine getirecekleri kesin.* Türkiye'de şimdiki hükümet sistemini güçlü bir başkanlık sistemine dönüştürecekler. Ve yedi yıl görev yapacak ilk başkan, hiç şüphe yok ki, Genel

Kurmay ve MGK başkanı Orgeneral Kenan Evren olacak. *Oylama yapmaya gerek olmayacak* çünkü şu durumda.

Orgeneral Evren hertürlü oylamayı kazanabilir" (*The Daily Telegraph* gazetesinden tercüme — *Yankı*, sayfa: 550).

Faşist cuntanın halktan korktuğu için göstermelik halk oylamasına bile başvurmamasına kılıf: "Ehh! Evren paşayı seçen(!) halk nasıl olsa Evren'in seçtiği adamları da seçer. O halde oylama yapmaya ne gerek var". Böyle bir aldatmacayla tepkiler karşısında demokrat gözükmeye çalışan cunta, kaçınılmaz olarak hareketlenecek siyasal ortamdan "az yara alabilme" çabasıyla, çalışmalarını bu nokta üzerinde odaklaştırıyor.

Yığınlardan korku! Nereye baksan aynı duyguların yansıması ayna gibi ortaya çıkıyor. "Anarşik olaylarda yüzde 75 azalma oldu" derken; diğer yandan "sol yerinde duruyor", "şurada şu çatışma çıktı, burada şu banka soyuldu, hapiste açlık grevi var" diye bahsediliyor. Bunlar boyalı basının yansıtmak zorunda kaldığı şeyler. Genelde, burjuva basının "aman testi kırılmadan şunu da düzeltelim" diyerek cuntayı eleştirip, yazının sonunu da cuntaya övgülerle bitirmesine bile dayanamıyorlar. Hemen hemen her yerde Kemalizm eğitimlerine ağırlık verirken, diğer yandan da baskılarını, zorbalıklarını, yasaklarıyla birlikte gösteriyorlar. Faşist korporatif toplum düzenine ulaşmada okullarda, öğretmenleri olaylardan sorumlu tutulan insanlar konumuna getirdiler. Milli Güvenlik dersleri zorunlu ders oldu. Şimdi ise İzmir'de okullarda öğrencilerin yakalarına kimlik kartı takmalarını zorunlu kıldılar. Böylece "her yönetici öğrencileri daha iyi belleyecektir" *(Bayram Gazetesi)*.

Faşist cunta ülkedeki siyasetinin devamı olarak zindanlardaki binlerce devrimciye yönelik yeni bir uygulamaya başladı. "Pişmanlık belgesi" imzalatmaya çalışıyor. Böylece imzalayanları da halka duyurarak, güveni sarsmaya çalışacak. Bunun için her türlü duygusal bağdan yararlanıyor. Mektuplar içerdekilerin ellerine geçmiyor. Kadınlar koğuşunda görüş yasağı var. Tabii bu arada yedikleri dayaklar, işkenceler işin cabası oluyor. Ama sonunda imzalayan 25-30 kişiyi geçmiyor. Bu küçük azınlık kabarış dönemlerinde devrimci harekete misafir olarak katılmış olanlar, dönekler, sözde devrimcilerden oluşuyor. Komünistler, komünist morali, onuru ayaklar altına aldırmayarak direnişlerini sürdürüyorlar. Devrimcilerin çoğunluğu da pişman olmadıkları gibi, bunu direnişlerle açıkça dile getiriyorlar.

Cuntanın ideolojik kampanyasında sarıldığı noktalardan biri de "Ermeni düşmanlığı". Nasıl ki geçmişte şovenist propagandayı artırarak Kıbrıs'a uzanabilmişse, şimdi de bu başlık altında, Orta Doğu'ya kadar el atmayı (Musul-Kerkük), kamuoyunun dikkatlerini bu noktaya çekmeyi, Avrupa'daki işçilerimiz arasında şovenizmi körükleyerek daha çok döviz göndermelerini sağlamayı amaçlıyor.

Faşist cunta Turgut Özal'ı bayağı koşturuyor. "Ekonominin tıkırında gitmesi" halkın dilinde, karikatürlerde baş espiri kaynağı oluyor. Para değerini kaybetmeye devam ediyor. "İhracatımızın artışı paramızın değer kaybıyla başbaşa gidiyor. Türk lirası dolar karşısında yüzde 55 değer kaybederken, toplam ihracatımız yüzde 55 arttı". *(Günaydın)*. Özel turizm programları yapmalarına, şarkılar bestelemelerine karşın gelen döviz gene de istenilen düzeyde olmadı. Fiyatlar artmaya devam ediyor. Devlet İstatistik Enstitüsü'nün verilerine göre 1980 Ağustos'u ile 1981 Ağustos'u arasındaki sürede ortalama yüzde 33 oranında fiyat artışları görüldü. Kaya Erdem "kıdem tazminatları bir günde ödenemez" diyerek ödememenin yollarını yapıyor. Bu arada "en iyi işçi haklarının savunucusu kimdir?" yarışmasına katılan sendika yöneticileri de "ödenecek" olan kıdem tazminatlarının veya kıdem tazminatı ödenmemesi kararlaştırılan işçilerin savunuculuğunu yapıyorlar (DYF-İş, Yol-İş, LİKAT-İş, KOOP-İş sendikalarının kapsamındaki işçiler, kıdem tazminatından yararlanamıyor). "Yüksek Hakemler Kurulu Kenan Evren'e ters düşmektedir. Bunun düzeltilmesi gerekir. Yanlış hesap Bağdat'dan geri döner. Biz de bu atasözünün doğruluğuna inanmaktayız" *(Tercüman*, 7 Ekim). Evet korkularını iyi dile getirmişler. Yanlış hesapları Bağdat'dan dönecektir.

Ankara

Suni şovenizm duvarı yıkılacaktır

Değerli yoldaşlar,

Devrimci duygu ve düşüncelerle *İşçinin Sesi*'ne selamlarımızı iletiriz.

Bildiğiniz gibi, Kıbrıs'ta yaşayan halklar, yeniden birbirlerine karşı döndürülmeye, birbirlerinden daha da uzaklaştırılmaya çalışılıyor. Emperyalizmin Kıbrıs'taki varlığını güvence altında tutmak için, emperyalizm ve yerli işbirlikçi uşakları, yıllarca halklara savaşın dehşet ve acılarını yaşattılar. Halklar arasına suni bir şovenizm duvarı ördüler. Kıbrıs'ta yaşayan halklar birleşik sosyalist bir Kıbrıs için mücadele etmelidirler. Ancak bu mücadele, Kıbrıs'da yaşayan halkların, Kıbrıs'da gerçek barış için savaşanların mücadelesi, Kıbrıs'ın birleşimini sağlayacaktır. Kıbrıs'ın bağımsızlığına gölge düşüren emperyalizmin üstleri ve onun uşakları Kıbrıs'dan def edileceklerdir.

Rum ve Türk halklarının Kıbrıs'da bir arada barış içinde yaşayabilmeleri Kıbrıs'ın birleşik sosyalist bir Kıbrıs olmasıyla olanaklıdır. Emekçi halkların duymuş oldukları barış özlemi emperyalizmin Kıbrıs'ta var olan işgalci, sömürgeci tüm ordularının Kıbrıs'tan atılması için sömürgeciliğe karşı savaşımla gerçekleşecektir.

Kıbrıs

MUHABİR GURUPLARI

Haklarımızı devrimle geri alacağız

Değerli yoldaşlar,

Faşist cunta işbaşına gelmeden önce işyerimizde menşeviklerin yönetimde olduğu bir sendika örgütlüydü. Bu sendikanın uyguladığı çizgi DİSK'in kitle politikası ilkelerine bile ters düşüyordu. Sonradan **İşçinin Sesi**'nin etrafında toplanan yoldaşların ve sempatizanların bütün uyarılarına rağmen, işyerimizdeki sendikayı etiketlediler ve sendikaya parti görevi yaptırdılar. **İşçinin Sesi**'nden olanları sendikal organlarda yargılayıp sözüm ona mahkum ettiler, polislikle suçladılar. Faşist dönemde kendileri bir tek pusula bile çıkaramazlarken bu kişiler şimdi de düzenli gelen merkez yayın organımızın hâlâ gelebilişini takdir edeceklerine, çirkin bir takım tahminlerde bulunuyorlar.

Bugün işyerimiz, menşeviklerin o günlerde uyguladıkları politika sonucu eylemsiz ve dağınıktır. Birlik sağlamamız için çok çalışmamız gerekiyor. Bereket versin patronlar, işçilerin gözünü açacak herşeyi artık hiçbir aldatmacaya başvurmadan yapıyorlar. Bu tutumlarıyla birliğimize yardımcı oluyorlar.

Faşist cuntanın işçilere azgın ve haydutça saldırısı üzerine, bir zamanlar patronların faşist görüşlü diye işe aldığı işçilerden bile isyan sesleri yükseliyor. Bizler bunları gözlüyoruz. Ajitasyon ve propagandamızı yapıyoruz. Faşist cunta işbaşına geldiğinden bu yana işyeri özelimizde elimizden daha önce kazanılmış şu haklarımız alındı: 1) Zehirli gazların içinde çalışılan işyerinde verilen süt ve yoğurt (hiçbir faydası olmadığına tıbben(!) karar verildiği için) kaldırıldı. 2) Haftalık çalışmayı 40 saate indirmiştik, 42 saate çıkardılar. 3) Kıdem tazminatlarını yok ettiler. 4) Sendikamızı kapattılar. 5) 17. maddeden işçi atılması yaygınlaştı. Buna benzer örnekleri daha da çoğaltabiliriz.

Bizler burada **İşçinin Sesi**'nin ideolojisindeki güçlülüğü ve onun ülkemizi ne güzel tahlil edebildiğini günlük yaşamımızda, etimizde kemiğimizde duyuyoruz. Sizlere işyerimizden ve menşeviklerimizden çok yazacağız.

Yaşasın TKP Leninci hareketi!

Tanklarla gelen devrimle gidecektir!

İzmir

Devrimci özveriyle sosyalizmi kuracağız

Yoldaşlar,

İşçi sınıfımız, emekçi halkımız zorla özveriye zorlanıyor. Asgari ücret, 7200TL. Oysa 3 kişilik bir ailenin yalnız mutfak masrafının 16 bin lirayı bulduğu belirtiliyor. Sonra işsizlik had safhada, asgari ücretle bile iş bulan artık parmakla gösteriliyor. İş bulamayanlar ise, serbest işlere başvuruyorlar, seyyar satıcılık, işportacılık (yaz boyunca suculuk yaygındı), boyacılık, sandöviççilik, elde eşya satma vs. Bu işleri yapanlara da belediye fırsat vermiyor. Onlara dayak atılıyor. Tüm bu haksızlıklara karşı, sömürüye, faşizme ve zulme karşı mücadeleyi yükselteceğiz. Herkesin yarına güvenle baktığı, mutluluk güvencesinin var olduğu sosyalizm için savaşacağız. Bunun için özveri yapacağız.

Kahrolsun faşist cunta!

Yaşasın devrimci silahımız *İşçinin Sesi!*

Cuntanın işkencehanelerini başlarına yıkacağız!

İstanbul

Faşist diktatörlük diken üstünde duruyor

Yoldaşlar,

Faşist cunta iktidar gücünün geçiciliğini sezmeye, umutsuzluğa kapılmaya başladıkça hırçınlığı artıyor. Ve bu arada "komikliklerde" de bulunuyor. Tutukladıkları öğretmenlerin bakanlık tarafından tayinleri yapılıyor veya İsrail konsolosuna kiralık ev sorunundan dolayı ev bulunamıyor!

Huzursuzluklar çeşitli biçimleriyle ordu içinde de görülüyor. Hergün birinin evini basmak, evlerdeki insanları yaka paça alıp, işkencehanelere götürmek, süngülemek zorunda bırakılan erler bunalımlar geçirmektedir. Balıkesir'deki erler arasında cinnet geçirenler, intihar edenler bulunmaktadır. ...Karakolunda geceleyin "Bulgaristan'ın Sesi" radyosunu dinleyen asker ve çavuş ile yüzbaşı arasında tartışmalar çıkıyor. Bütün bu küçük ve basit olaylar hem ordu içinde çalışmanın önemini gösterirken, hem de faşist diktatörlüğün zayıflığının, diken üstüne oturmuşluğunun ve yığınlar onu istediği için değil, devrimci hareketin güçsüzlüğünden ayakta durabildiğinin kanıtlarıdır. Bunlar bizim için, yığınları kazanmada, küllenmiş devrim ateşini körüklemede odak noktaları oluşturmaktadır.

Devrimci selamlar.

Ankara

Böyle yaşamaktansa onurlu bir yaşam için savaş

Yoldaşlar,

Oniki Eylül faşist darbesi amaçlamış olduğu programın gerçekleşmesi için bir yıldır her çabayı sarfediyor.

Monolitik devlet anlayışını yerleştirme arzularını açık şekilde pratiğe dökmeye gayret ediyorlar. Büyük ümitleri olan küçük-burjuvazi, yavaş yavaş diktanın amaç ve planlarını anlıyor. Onlar üzerinde kurulan ekonomik ve siyasi baskı hızla katmerleşti.

Zonguldak'ta bugüne kadar peşin vergi veren yok gibi. Berberler, ayakkabıcılar, terziler yavaş yavaş dükkanları kapatıp, başka işlerle uğraşmaya çalışıyorlar. Avukatlar dahi peşin vergi verebilecek durumda değiller.

Geçmiş dönemlerde bazı tarihlerin anılması gerekiyordu. Örneğin 1 Mayıs, 15-16 Haziran, Deniz, Yusuf, İnan'ın idam edilmesi gibi. İşte bu tarihler gündeme geldiği zaman işine azıcık geç gelen işçi, mağazasının kepengini biraz geç açan esnaf, daireye geç gelen memur, okuluna gitmeyen öğrenci, daha bir sürü sayabilirim, herkes toplama kampına götürülüyor.

Oniki Eylül'den bu yana Türkiye halkları kandan başka birşeyle karşılaşmamışlardır.

Hergün ölmektense onurlu yaşam için savaş!...

Zonguldak

